ספר שפה ברורה להרבנים

הר׳ אברהם ן׳ עזרא זצל

לך אל מי ואתה שם נכונים
וכל ומין חלוקה כך עומדים
בעמיך בלשם ידה טהורים
ואחל כם כבוד פיך קבורים
ודלות חכמות לבון תגרים ומקדים
לאמת ומכל לבורות היה יגדים
מסולגת כמו לכן יקרים
אנשי על ריחם שלמים כעמדים
לאבריהם כבו מלאר מחודים
לדור ודור בכל תבע זמרים
בלב ומשכיל ועל פיסו כבודים
לכן קדיל מוס שפה ברורים •

שמעם מאר לו מבנדים מחל הפר שפה ברורים•

שמם לבדי ראמון לאן ראמית לו ולכל מבדלי ראמרים
ומסם ומלאכו מבמם מבאיל הבנמות ומשנוף אל מרים •
מדראמון לראות מה יקדיל לו ולגלי מאתו חכם לב לדעת
מלאית כל מין ומין ולהיות המם המקדים לאות על •
מלאיתו לא היה המב מבכבר ומבמדים בחן בכל ומלים
מבורך כטע כבח המרים לבטל באמתיות וכל מנוים מבל
אי מרים בחכנעו רק יפרדו ומעט לדבר באמתיות ידעומם
מדך מאות • ומבה לחמם מתגלה אי א לבון מיסמי

אלפה לכל הלבושות הכשרים לחתן כי לבן לחתן
קדושת וכבוד תורת כל אדם לחתן כבוד בלי חלוד ואם
אמנם אמור מאיר לא אדם בו רק מאיכות לבושת
מתביקשו לא ידבר לבן לחתן כי בעבור שיגלמד היום
לבן כבשים תעבירהו לבן מתורת והלה ראוי תמיד
כי מדבר מעוז כיוקדה לא יפסח התורת מעוז נאורים
ועוד כי לבן מקדש ולבן חרמית ולבן קדר מסה לחרת
מיתה ודברים אחרים וכבה לחתיות הבדין בלבושם
ורחבו ורחיבו לדבר כבם ולחתיות לחרי תמיד
מקדבים והנוכח עוות ומעל הקל והכבדים ומעל
ומתמעל. ועוד כי הרוב בעוות גב בתעלים בחלה מב
מלבושת מה בחוריות לא הם קרובים הלא תרחם
ומדברי מכבדים לחלך חרמית תלכה הבו ומגדת חלך
לשלמין משולם חי ומגדת חיים לחד מגיד לחדר חלוה
ומגדת חלום לעבדך ומגדת עבדיך ומעדים כמו מי
מהחכם ידע מעד דבר. ודבים חסכו כי אחת ומגדת
לחרמית חלילה חלילה רק מאת לבן מקדש ומחי בלבושת
מות וכבה מחחום ומגדת לחרך מוגע לי. ועוד מי
מגדת מקדים מהם מוגדות כל מעוות מבחוכם ומל
מעמלים מם לחי ולחחו בתוכמת חת כי לין לחבו מלאה
בבל המקדיל לחתה גם מות מגדת לחי ומעמ מיחן לבבם
מחנם חלף מבן מוכלע והמת מלה בלבן בגדים
גם בלבן קדר ולחתם כחוכא ולחת לבקבה ולחתן לבבם
ומאל ומיל ומם ומן הבה חלה בחלב מלבושת מים מחלה

מחוכות בלבן רבים המרבים מלבולם יחלה כתוספת
מת. ועוד כי הלה הכעלם בהקי מחלה מיחן לבן מבבם
בלבוסות מלעתם ולם כלבן בגדים כתוספת תו גם מלמ
מיחן לבן מבה בלבן הקדש גם בלבן קדר. ומבם עבל
מעבדים בכה בלבן המלבר כי מחלבם מר מגדה יבים
מיחן מזכרים כתוספת מלו ומבקבה בלו תוספת גם בבם
בלבן חרמית וקדר ולחר מגדה יחמדו לבקבות בלבן
מקדם המגדות כתוספת מלו כמבבם הלבן ולזכרים
בלו מלו גם בבם בלבן קדר וחרמית. ובלל לחמר מם
לבן חרמית חבר כבר מתי הלבוכות המזכרות בעבור
כי לא יוכלו לבמוך כי לם כתוספת לחת מבוח הלת
ומבמו מיך מבים מי מבוח תחת לחר ועוד כי לא יוכלו
לבוריע כי מרן ומלרן מרבוס לחר לבם ולא כבן לבבות
בן. ומכל לבבת מהתורה כי לבן מקדש הים הרחבם
המוחר מבבם מבקדל לרם הלא מגדת לחרמה ולא כן
בלבן בגדים וקדר ומכם ידע כי לרם זה מחו ולחבו
מבבבם רק חוס ימתנו בה המלם לבוכות ומבה מת יוכלו
מלם ישבן מוכן לחך הלא מה מגדת יבחוכו גם מחלל
מגדת כי מיל מלתיו גם יעבן מן כי ילדתי בעבד יש
לבמיב כי המחמה מיל מבחה לבבם ולא מחדו מלחיות
רק מבבים כולת זכר ומחור ומן מחלל מגדת
מלתיו רק מבוח מבחו חל כי מחלם ומבדק יתלבם
מלם מרלה לחדו כן בבו יחמבע בן מן גם יתבן לבדים
מבבכחו עבבחו בבב ובבם ולחת מרלך מבבחם

שלום פלג טוחל לו: חלת עכן יש להשיב כי לחטאו לא
מרע תהלם ורק הכתוב בספרי סדרים והנה חלות רבות
עלי מנסחה כחלת יזכן שבלמו רם ארות ולין חלת
פתגן כמו הם כי היה חתו רגמות והנה טרם עלדר על
פלחתיו ולדילם כי לפון סדרים היה סר לחנה לדבר בבמתי
פהם מנלים לבפטים והיגות רחמות לגרות ושתה בפ
מים לכך כי קיימוכם ז"ל מעתיקי המנות פרסו פרסיות
גם פ"ק לברים גם חלות גם אתיות של דיך דרם גם
בחמה גם בתלמוד והבריתות ולין פסק טפס הש"ם
דרך היערה כאשר היה על כן לחזרו כלל לין מקדים
מנה מידי עטוטו וסדרים סוח מיפסת טעם הדרות
סבלים עמו כל דרם עיקר ועורש כרב פלוה ז"ל מעיקים
פתרה ובכיאיה והתוכישעל דיך דרש והלח תוסב כי
סוח על דיך סעם ולין בספריו סעם רק לחד מכי חלף
ז"ל ומכמ יתהלנו כחלם הסריב והנה לחן לך מחל
לחזרו חכמינו כי וכתתם לת נחלתו לשלרו הקדוב חלת
מחעסחתי ורם חותה סוח הפרך בטעם וכבה סוח לחזרו
לסיותו ומתתם לת נחלת עלרו לו כי הפלד סיה הלסם
ובחוהו כי לם לפלרו הקדוב חלו כטעם ובשר חבפרי
סם עלחזרו לבותיכם לחות הוח כי קבלה פיתה בידם
פלדים ירש לת לשתו גם ישמרו לה כחותם ושמו זם
שרש לסיות לחות ולהמוכתיו פלח ישכח כי לח יתבן
פילחו לדם תבו לת מחלת רלובן לשמש ורבמ לתת מחלת
מעטן לרלובן ושר לחד מכבתו לחזו ונתתם לת מחלתם

לחדי לחכו לחדי ולם לין לחדים לחכיו והנה לח פירש מה
בהחל כי לחיך ידבן לם לח היו לחדים לחכיו תתבו מחלת
לחמתו לו ועוד לח יוכל הלם לרמת לת לחתן לם היו
לחדים לחכיו והכה סוח כמסוטו וכבה כי לה לשלרו ם
מקדוב לליו וכמוהו לח מעלד בטרם מחמסחתו ולח תמוב
בכל המוקד לח שהיסה היה מלד הלים ומעד בסם יחזקלל
והמסו לחדי רבים לשמות וידעבו כי חלת לחטות לנבלה
מעו ומעי בר רק היתה בקבלם לחמוך לחדי רבי ברבים
מחנות והכה חכמינו ברוב ם"לם הבינם דבר המוך דבר
כי לחד מהכתוב לחוד לח תהיה לחדי רבים לרעות הבם
לחות כי לם לח היו מרבים לרעות כי מנוה על הלדים
לטלת בטקבותיהם והחלות לחדי תבעה המוכרה מהיה
מעמית מעבמם ידוע כי בגלל עטלם כי הכתוב לחדי
ישם בגלל לת לחדון ישם לת הטלמן וישם לת המוכרים
לחם מכתו מחמס עמה לחתם כן עמה לת המוכרה ים ו
לו מכי פירוש לחד בגיוי כמו ומעוך לחר הכית בו לת
מילחד לחדון היה הוכה והב מתחבר חלת הטשם כמו
לחר ילרים לחתה ולחד ילוסכי לחזו הטברי דיך קרים
ושמכו על דשת הסוחע ומעם חכמינו גב הוח כבר ם
בטבור מעמם מבבן כפעל ולחלחד תעמה כמו ומע"ת
מכרית מסמם עוד בגלל וכל רחלה לחתם יתמם ומחמוב
מדים מעמה כדבר פלח ודבי"ר רמו כי היוד רמז לטער
מהדרות מעמה מלמם ומקמ"ז עולם חבבו כי המלה ר
לחדים לבכתב ביוד הם לח יתבן כי מעמם בכן כפעל

לפרעם מה הפועל כשהיה להתבלע שמן ולא היה שלמת
פרלמון ולאותיות הגרון יפיות תחת הדגש כמו כעלם ס
ופשר מלה ימצא כן בלמון בקדש והדרים סמוך על ס
שמבטא בעבו' פשם יוד ולא בתיבה ושמם זם הדרש כי
שבתוב היה לעלוה לעשות עבר מעלות וע'ר' כפשט
המלה כבוסה כמו עשת ימים תעשה חלאב' כי לא תעשה
מלאים ולקם רדפנו אחרי הדרש הבה אהיה כר לל עכ"ל
לאחר חלילה חלל וכבה וכל כעסם בחרחשת ולאר סיב
פשטה ליום לאחר. גם לאותיות ר'עקיבא יש בהם מוסר.
וחכמי המפורסת ברחא מלבם עשרים לחלאים ולחברים
ופם עוכים לחלה כל חבר לב כי לאחרי עמם מבקשים
פעם לחלה ולחבר הכם לאן כח בפשר לכתוב רק מלה
לאם רגם לבלר עלה תתעשר בהמלה כמו עולם לא יכתוב
חבר לאחוז דרך קברא ומרוב כח ביבת פרלמוכים יעטלו
מלים בדרך דרש כמו והבעל יעבבת לחנו לאדון שמיתר
בלבתה ולאן מפק כי אחת כמו בנבה מעל לימיכך ס
ופבלבם לא סיתם בנבת לימין דוד לא המעיח בבו רק
פעם מעל סיל מעברת המוכבת לעמם מלה יעבב המלך
כי אם עזה וכמוהו והבעים מעבלבה ומקרא תעבבסר
דרך כבוד כמו בטחרים כי בעמולים פלו מקום הסתר
מעברת ויבא אל העופל ובמוהו לת מימי עביבה ומגדת
מעמקן בקיר וחבריו. ודרך אחרת לקרמוכבו מינמילא
הסבוק מימי הפשט בעבור רבר אחר שהגרכו אליו ל
לשתבב חפרין הדשת ומלה יבינו הרבים בהבנק כמו

שמתת שבמעני מלך פרי שהעבבו לאחר מהות פיחוק
מהות מנך ומנו ערי ודשו בו מהיה מעמל לעורר ולאחר
כי יחיב בבור כמלבו' כי בגל יבולאם ופרבבו לחו' בבם
בעבור עבוס נרגל מים בחשבון ועל דרך הפשט מיחוק
לא מלך רק עלוה הקטן פרא מלך בחוזת יחמיסו הסוא
יבולאם ברלאות רק יש פם פוד ועליו המלו הדמוכבו ס
מאחר בעל פרי עולם כי כרם הוא לתתחמעתה הלא
דרשם בעבור ערך גדול מים בחקרם בפשר מלבים ס
עשרל ותרי עשר גם ידמיסו כי כל לחם דעת יכין מ'
מבבים בין ומצא בעל פרי עולם עלמם יסמוך הסוא
מלך פרם ומבתוב לאחר כן בעבור כי ידמם מדי מים
ומלבחתו על מדי בימם לבדם פלפר פרשתי ע
בפעדי ומסבל לעבבו לאחר עשו הוא לרשם לבדם מלא
לבדם ומם תעיב הלא הקדמוכים לאחרו כי ומחדים הלא
פרבבל והבה כתוב וכל ישראל בחי ודבבל ובימי ס
עזיב הבעובה לאן פפק כי בחדיב עלם בימי ע
לתתחמעתה לאחר פבים רבות פעלה ודבבל הסוא לאחר
גם לאחי נוב לבית פחם כי בחדים פקדמוכים ודבבל
בים פחת יהודם והבא בתחלת מלבות כרם עלם
ודבבל ומלך כרם פרבה פבים גם מלך לאחרשם יחר
מעלם עבדי פבם ומלך דרשם פפרשי יחר מעבדים
פעלם ולאחר עבדים פבם לתתחמעתה בא פחדים
נבוא היה מהעלים בתחלם
עם דבבל

ולאחר מלחמה מלך נכון הכיתו אב על בנים
מלכות פרס וכבה עשה מרדכי כי לא יתכן לאחי
שנאים עם ארובל יעוע נחמיה והוא בעצמו רק בעבור
שעיבוים שהוא שונא בחשבון מלכי פרס ודמו כן
לקרוונים. ולא הביב הכה בחנות מספר הענף
לאחר בחקום לאחר עברים ובחקום לאחר כתובת
לאחר והרלעונים לחוץ מהרלה היא הרלה. בתשובה
דע כי ראה עם כלל תחשון עכים מיכים והם ריב ולאם
וכל לאחר יקרא ראה ובחקום ולאת הנבור לא כתר ומתרי
מנגול יקרא נפחר. ולא הביב מרלאם מכיר
ולרזלן יכיח ים להביב כי יש הר כארן ישראל
סיקרא כן ולאינו פסיר בעצמו כהר מעיר הכתב
מסיר יעוע שלאנו שר מעיר מכתוב בתורה בראשית
מאורה. ולא לאחר הכה לאות ותחלא הרן ובבל.
שתעוכה ידעתי כי ארן מם כלל למעבת ולאחר לאמם
מעבת ובבל מם פרע למעבת. ולא עבה לאחר מלאת
שכלל מה צורך לפרעו כי הוא נכבה בכלל. בתשובה
מבה מסתנ לאנני סקדם לרבר הלא הרלה לאחרן גם כי
לרם גם כי לים וכי לרם הם הכלל וכני לים הם
מקרולים מבמם וכבה בית ישראל כרבו לאת מ ולאחרי
בית לאחרן והם מכלל ישראל וכבה גם ארע יעקב והיר
עברי והעינו עים לי לזכור זכות יעקב האב הקרמון
מזכות דור מהגלה לאבי המלוכה על כן אמר מקחת מדרש
שמלים מלאנו כאשר שור מחבביל כי הר מקחת לאמרן

ומסרו ראני לבערך כי לא יתכן כלל בספרי חול מישמם
ערם בעם לרם בעבור לאחר ולא כי בספרי אלהינו מסם
קדרם וכמוהו בכי ישקב ויבקר בלם ובמוהו כשת יאמר
ליעקב וליעראל מה פעל אל כי בעם יעקב ראה ל
לכלל הטעב ול ישראל ראה לאחרי המעבדה הגדולי כי לאחר
מכרדא אבינו ישראל לא היה רועה צאן לעולם אל יהיה
שעם ליעקב הקטיב בעכים ולישראל הגדולים. ודרך
לאחרת ליהתן כן עזיאל וכלבי יודעים כי לא היה הכם
לאחר דבן יוחנן כן זכאי בחוקה ולא הגיעה מעלתו לסיותו
בחכמי יוחנן והוא היה נדול מכולם ולאינו בחק מורת
דעם מתפס ודך דרם להוסיף טעם כמו אלוה תימן ב
יבא כי לאן מסק מהוא כמו אלוה תימן והשר מ בגאתך
מסעיר בגעדך מעדים לרוס ודרת מסעיר לאו דק הוכיח
שעם לפרם תימן מגזרת ימין כי סתו כמסף כמו תימכם
מזרחה והאמת דבר כי לרוס הם בשאת מעב והוערך ל
לאחר בכה בעבור בעבם הכתוב לאחר מתימן ולא לאחר
מלרום וכבם כישר בערב גם הוא ידע כי הוא כמו כל
מעבי הערב רק בעבור מהכתוב לאחר שרב ולא קדר ב
מוכבם דרם בו מהוא כמו בערב ועור מוצא עור בחלת
מלינו והבה מעמו בשרב תלינו עם מערבים ולא מעבן
בחבן לאן ערב כמו חלבי הערב גם זאת מעבה של הטעם
כי חין כישר בערב על מחקל בכמף בשרב יום ועור
המנהגו לא יכל מם ערבי מלא יתכן להיותו רק על מחקל
כישר בשרב מלית הרקוזן והמוהו נבהם גם מם

פרשבו חכמים מתוס קדמונים וחלם כבם בעדי מלת
לאחר הכבילו וברחתם ועוד מלאחר וכמתם כמדמים גם
מלת הדרך תכם מומרגם הדרך כארחות מתרגם כמי
לתומו על מני הכים מאחר כמן מעשי הלמתון וחם מעם
יכמן היכלים והדרך מעמי כיכה תהיה עמו וחכו לחלפ
עמוה ולין מפק כי ידע הדרך הישרה רק הוסיף מעם
כי כל מכין ידע מפעמו וכמוהו והלים מעתלה לם ולין
מפק כי התו לכמן התעל והולה מגזרת מילה כמעם
מעתומם ומעם לם בעבדה כמו לאחרי לי לחי הוא כל
לאחרי לי ולאחר פרשה לכמי ישראל רק המתרגם הוסיף
מעם בעבור מהכתיב בוא מעתלם ולא מעתומם כי
לעם עשיה מותה לם הים מעתכל והכה מהתכל מעם
מעתלם והמעם מילם כמעו מכל מחשבתה רק כדכר
לאחר וקדוב ונחם המעם חרב לא תבריב בדיך מתים ב
ישראל והם המתבודדים במחשבת לחת ומכה לם מ
מעלבו לקדמיכם מלת מליכב כפי דקדוקבו לין מבבר
עליהם והכה כתוב בתגמוד על לדם מלאחר רחלים ב
ותפסו לאחר בעבור מלא לאחר רחלות ומפיב מרלמון כלא
כתוב רחלים מלאתים לא עבה לבון תלמוד לאחר ולמון ו
מקדא לאחר. ולאחר ר' אריגום כי קדמוכבו לאחרי
תורמין מגזרת תרמיה כלאחר לאחרי בעברים מהיבריים
מגזרת יסודם ולפי דעתי מלין פירום מתיבויים כלאחר
הבב מבעמי מבבי לתרגם יהודה רק מעמו היו מתיחסי
לא מבפרת יהודה ולאחרים כי לבחנו מכבי יהודה ומרגם

כי יש מתבעל לאחת מל דבר מילה מבעל לאחר מבם
הילדות כמו והגדלתי והתקדשתי ומעם מלך כמו
יש מתבגר יתרו גם מתבגר יחסר לחם וחכו הסמרים
פים כין מתבגר ומכבד וכבה תילם הספרדי המגר תלמ
בחכמם כי מתחלקת כין החמרים כיתה לא מילם מ
מגזרת לם תבעין מגזרת מכבין הקל לו מגזרת מכבד
מעמוכי מלאחכין מבעל ולמה דברי רום ולאחרי ק
קדמונבו קדמו מיבים ומעמו מומים לין קן לבם מלא ב
ידע לחבר כבוה לחמם מלין מומם בחמקל ולא מבריבם
חרון לאחר מעית הם מבקים לחמד מגות מבמת ב
מבריחו מל מלן מוקדים ומלגרו מן תחבה תקן לם כן לאחרי
מן תבלה תבל מבקל לחד לבם ומבים מבעלי מבבל ב
בחמר לחבם ולאחרי מגזרת תחלה לחבל והם בדרחים
מדברי הבדה מלאחרה מומם מומם לחל לם כן יובבל לחל
מן תבלה לחבל. ולאחרי נקבי מגזרת נקן לחם והם
לא ידע כי הכן לבבו מדע רק מוא נוסף כמו לחבר
לא ילמן ולא ימחמון ומוא מומן לבון רבים ומעד מקדוך
מם למו נמסה מעבו מבכו גחמם כמעם ולמפי מא מפוך
מומ. ולם מבל מולל לין כן נקן מכן ילמן בעבדי
מהלא מומל עבר מלבבם לו לחבר לא ידעון לבוחיך
ומחכון בעבר לבכן ולם מעיב לם כן לבם יחי יבן מ
מלבבו לו ומים רד מלחי ולבו מים נקן כרבבים ומבי
לבון ידי תלחי מעם מחת רבים מים רלבי לבמות מחמת
מלת בפני מלבם מומעם כל מחוך. ומעמם לבבי

[illegible] ב
[illegible] לחבר לו מפר פיוכל לחבר בו
דרך דרקון הלמון ויקבם ומנהי לפלחל בעבור מבבר
חברתי דרקון בגדיבת רחוק מפר המלאכים והבדיל
לוקח מפר פיפור ומפת יתר והבדיל מהבוחן מפר נחמת
ויען ואמר כי אין לחם מהם מפספרים הם אלו פרטי
לתתם לו ולא פיו מפספרים אלו כי מהנני לבטח כל
אחר ישלם על לבי גם יש משמים ישלון לבבי ומוסרי
מחמבות אלף כי פיום והאחר אלבי התלמיד הכמה
ברגשית פטירים מתני לו מלאכתו ומשמיחי בקשתו ואלת
תחלת מפפר **הענין** זה מלות אין צריך להזכיר
כי אם הלות הראשון בלחת התבוגרים
ואלו תחלת כל מלאכות בדרך הבוגרית בעבור שהבן ב
ינגלו מלפנים ומצרין של כן הוא מרחב בלמון הקדם ב
ומרחיב לפני לפניו יותר מכל מלאכות אלו תחלת
לאדם ואין בהם נרד ולא יתבן לאחר כן מן ויען לאחר
ויעל מנה ויעם בגלגל ואם טען טוען הכה חלת עבדי
העכום פמשמה כי פנה לחות בדרך לחרחק מ מחקר
אלי עמו כן העבדים לפרים בין מי מהוא מעבר מפפר
ובין מי מהוא מחמפחת עבר ועוד פיעל פי עד אחר
לא יקום דבר ולחמנו בדרך לעולם לחרי דבים ואם
בלה אדם לא מפלב חליה וידעתו כי מלאך ב
מחרת משמים לפיומן פיון אחד מדבר אבר לו בקבל
פמן לדרך לחמ מחלק מלל ומנה מפמן לחמ ב

מחפרת עין לעולם יבים מלאך פתחה בפתח גדול לו ב
קטון כמו לעמם לף לקי חלקי מרם לעבה לחי פיבב ולא
יפבן לפ ות תחת המלאך קמן קטון כי נבמן פעל ב
בלמים מאין מבמלאתיות הגדון לעולם יבים מלאך
בפתח קטון בעבור פים לחדיו כח גדלים כמו לאמת ב
לאמתם • גם פיוד פיומן יחיד זכר פלאיכנו מענה כמו
יקביב ומנע לאחר ולם לחדיו עין יפתח היה בפתח
גדול ים פעמים פרחיב פעין עצמו והלות המפרת
עמו ושלנו כך מוכבי מוך ישמרו כל ומשיך ים
שלא יחיה רק שלות מחפרת כמו יבלו חפרים בבעבר
גם סבמן פיומן רבים ומבגדים זכרים לו מקבות עמו ע
מרשה מרשע ולם סמין לחר המעדת יפלח בפה חגדל
מחפמן מחפמנו פיחד בעמדים יחד כעבדים כל לחתך •
: גם הנו פיומן לבכח כמו לל תדבר תדברו והמם
לם הים מבבמן מקל מחבנו הנו לפיחנו בחדק כמו ע
שלא יבים פתח בפתח גדול לם לחדיו עין ומפמן
מחפמנו פיוד ומפמן לחרחיב תעבדון לת מלאכים ב
קטנים כלם • ודע כי גם מלאך הים רלאי להיותו ב
שחדק רק בפתח בעבור היותו מלאתיות הגדון • ומם
ישמעל מבבמן מקל לעמוד ומבעלי הלא בלחדומם
לבמת ולם עין הוא מדלם יפתח מלחד כמו לעמוד ב
לפרת בגם מ גם לא מרחיב רק לחר לפניו כמו לעמוק
מקב לעמות המוב הפיר • ומפמנו בבית ומכה כמו
מלחר בעמתי מעמים בעמות מחפרים • ובבמן מבבר

אמר לאשה הבחור כל הרקדנים שבעולם לא יביאו מלאכת
שלמה בעולם אין ראוי עין יחיד לבריו כמו שיש
מעמוד במרכבה היה ראוי לו לאדם שיהיה על
משקל מושלך מועבר וכבר נבחן מלה כדרך שם פועלו
שעדיין חי. ובבין שם על מהות כמו מעמוד אמרו אל
בעדן וכל מעשה במרחשת כגם והוא כעבה היה ראוי
לשיפוע על משקל ויש בשבה בלא משמע. אחות
שבני מעוות מתגרין והוא אחריו הוא חת ואלה הדברים
שלחשות לא יתחברו בלשון הקדש רק בשם עבר מדרש
המנו יחיד בעבור שיותם לבדים גם יתכן היות זה
בשם מלבון מדרש ולפי דעתי כי בחר בעל לבון
הקדש לשים מלאך בתחלה בעבור שהוא מתגרין והוא
פליגי לעין ולא שם העין לא שחית בתחלה בעבור
שיותם בבדים והבער הקטן לא יוכל לבטל בשם גם
שהרוחים כולם לא יבטלו בשם כלל לשם שיבולת בדים
פלס מעין שיעמן לשם דבריך לאות היה ראוי שיבים בשם
אחרי מלאך גם הוא לאת קל והוא לאחריו. התבוסדי
כי יכבד על מלבון לשיות לאת לאחרי לאת מחוכה לאחר
על כן שם לאחרי המלאך מלאת האחרון שהוא במונה
שלאחרון ושם לאחרי לאות מסחיך ולאחרי לאת מלבון
בעבור זה שם לאחרי שהוא הוא ולאחרי העין שפיר.
מושפע בחית כמושפע העין לאחרי עלה לאחמול ולאחרלם
מה מי יבלך לחבש בכל כנפיך יחדש לחסך יחד בשם
ומרגל כי שמלאכי מדרש כל הבטן מלאת המלאכי

מלאך ומדרשי שמה ולבם הבדים הלאחיות
יתהלכו ומעמדים יבשו מדרשים כעלמים והבה מלאך
פעם ישים כין מלאך ומעלם כמו תלמים מחדרן ומוא
תאר מקרא מלאך כי ומלאמה לא תעם מוא חבר מלאך
מהוא מעלם רק מוא בחוכמה. ולא מעם מעשה
לאבנו בחבמה מעלם כי לא יחד והוא מגדת הכמוריה
מלאמה. כתאמה ידעבו כי לאמות לאמי יתהלכו
ומבה מלאך תמונה לאתו עם כל תבמנה ומוא מעלם חזן
מבמתה גדול בעבור שיבוא לעולם לאדע מה מלאה בא
לאחיך בעבו שם קטן גדול בראשית ברא אלהים מבו עם
קטן קטן. תבוא לאיך עם חולם. מעבף פלאים עם
מדרש. ראמון מוא לכם עם חירק. ודלא על כבשי
רשה עם כתה קטן. ומבם לעם מבמכבוא מוא יד
שלא אלין ומבדיל מלאך בחבמה על כן מוא קטון בקטן
גדול ובעבור שיתהלך מלאך בשעלם בדור בעלם יתלמדו
אחי מלאך מלאך מלאך לאדע בשעות יפי ם
ראשי יתלאדע מתמודע לאדע חזון כל מקדי כל
מדרשי מעמון לאדתי. ובבה מעשבו הבא עם מלאך.
לאדע מלאה לי מדע ומבא לאת בנדי כלא רשה מבדים
כי מעם ובעבור שם מלאך יתהלך בגל כמו מלאיך
מקדש מ מעמדתם כלבו שם מלאך כתיב בעבור מבים
ראי לבשות תבת הוא מוא מב ומבי מעלים מתחברים
אין כח בלבון לבטא בשם ולא מלא מלאל לאך מקדש ם
מלאך ומבשם כתוב. מתמרים בשם קבלם

קבלו הקדמונים ומפי השמועה הקדמונים דור לדור נם
כן ידענו שם שיש מלאת הכח לחדי סוג לחדר מלאותיות
השפה כמו וכלו בביתך ופרו ורבו ומלאו בחיך נם כן
הקדמוני יודו בשלת ירושלם ולאיכו כתוב מלא בכל המקרא ו
נם כן קורים אות הגרון שם הוא סוף מלה בקדמון מלא מה ו
בחוה מדוע להתרועע עד לאדיכם ובלעדי שמן
המנקדים חדרק בין לחדר ירושלם ובין המוס להודות על
פיור כן שמו פתח בין בית המזבח ובין הבית להודות
על מלאף מקדמון ולם לא נכתב על כן יטעו ה
מנקדים בארן לדוס המעמידים תחת סוף המלה פנה
כי לא נודע כי ידוע הוא כי כל מלה מיבטא לדם כם ת
מלאתה תבעה ומנוחה נוח • והנה לם היה הלדת
מלחדרון לחדר מלאותיות לחלי יש פעמים מיהיה מה כעלם
ומכה מלאף לעולם ישים כן עם כל תמעה נם יש מלה
כתוב בעבור מיתו מרע ולאיכו בהבטה כמו תנוח ומלת
לעוה כי לפי רשתי הוא תנאית עולה וסוו בהקום מלה
ומלאף תחת הא והטעם דבר בטל מלין בו חמם וכבה
פרשו בו קדמונכו להפרים כין הוא לעקר • נם הקה
מנהה כעלם ויש פעמים מירלה בעבור היותו מרע כ
מלה כהא כנה לחר נחון נגבה • על כן הוצרכ המנקדים
לשים נקודה תחת ההא ויקרלוה מפיק והטעם מוכיח
כי מיה כעלם ויוציאהו להיותו כרחה לו יהיה מיון כ
נקבה מלאכה מנהה כמו ידה רגלם ויש שהוא כעלם
הוא שרש בשא בנה קבה • לא מיון נקבה שרש

ובכח ירושלם נם יהיה מנף כהא לחמשה יחסר יהיה
ומרשה מרדפה תתחרה לת הבוהים תשפה כבוד ת
תהיה • ויש הא כח כעלם פעב עם פתח קמון ופשה עם
קמץ קטון כמו כי לת כל מעשה האלהים יביא במשפט
הוא כשלם נקודות להודות כי הוא מוכרת • ראיתי לת
כל מעשה האלהים בשתים בעבור היותו סמוך ויעמד
בבה המנקדים כי הסמוך שהיה נכה נמשפט בעבור
שהוא עם כח כעלם • והנה הוצרכו להוסיף נקודה ל
להפרים לא יהיה סמוך ובכה עמו כי כן בלעדל הוא
סמוך ורחוי להיותו בכתה קטן בעבור עכא על כח פ
מרלה והנה הוצרכו לשום ותלו בן שני והוליד בן ו
פרין בקמץ קטן להפרים בין המוכרת בטעם הענין
והסמוך לעב עם יש כמוך בטעם כי חכמי הדקדוק לא
שמרו רק הנשמים כי הם העקריכ • ושר עמו בוכם
ירושלם בשתיה כמשפט בעבור שהוא עב כח כעלם לשם
לתה בוכה בשלם בעבוד שהיא מיכרת בטעם •
ויש הא תחת ולא שהוא כח כעלם כלון מסבה לחדי • לא
יקרהה קרחה ותחת וו בחולם בתוך לחלה כי פרשה
לחרן • והוו פנים יהיה כח מרלה כמוף כוח שלו הייתה
עכו מלד ותעב השלו כי הנה הבתו ופעמים יהיה כן
מרלה והוא כיון לעון יהיר זכר רק לה היוד שהוא מיון
רכיב המוכים כמו עכין ידיו רגלין ולשלם יהיה
ביוד נב יהיה קמון הא ית הרלעון שהוא קדם היוד ותת
כי הנה קיונו וקדומים לכם לעולם פעמים בפתח ו

גדול רק לאבינו שנקרא מזכרת כדרך כל פתח גדול ם
פיסוב קמון גדול. והנה המדקדקים הטיבו לעשות כי
הנה האות הכ"ף קדם הא' הנקבה שהיא במפיק לעילם
שנקמון לה אדות כי שהא' אינו עדים להעשות להפרים
כין הא' ידה והא' נבה לכך ויפה עשו. וכבה עשו ידים
תלם להפרים שהוא הימן רבים ואין המוב עורם על
כן והמס נגדל עגלתו פתיז המס. והמס מהמוה גדולם
קמון כקמן גדול בעבור שקוא הימן לשון רבים. ואם
טען טוען הכה אתה מעכח המ' קדקיב והכה הם עשו
הפן דבריך שאמרת שאין נורך לעיס תחת כח כראה שוא
והכה פתיתני מא וָאֶכֶּה תַּרְבֵּי חַלְיוֹ יהוה תַּלֶּה ל
לשון נקבה ואחר שים תשות דלת יבך קמון קטן אין נורך
לשון ויעת מן היין ויפה כסתר לכי ואוהי שכחת כלם
מא. סתשובה דע כי אות הת"ו והכ"ף ימנאו ערבים ו
בסוף המלה גם מערתים והכה בעבור זה הונרכו לשום
פיא פז להיות הדבר מבואר כלי כפק שלא יאמר ם
שאומר אולי שכוז המנקד באמרת ממרת לפוס קמון גדול
על כן סר הפסק בטוראו עוא כאשר עשה באות זעין כי
כבה הוסיף לבאר והוא יתחלף ביוד ושביהם גדולים ו
והיוד הוא שורש ולד אין לה ולד לא היה לה ולד והם
פני מוות על שני משקלים ונטעב אחד. יוד ידע יטוב
מו כחלת יתרעלכם אולי עשו כן העבריה בעבור ם
מכבד על הלשון לאחר ביודין. ואם טען טוען הסבר
מצאנו מא ירש ידע יש להעיב אולי שעו כן מלש ת

תתשרב עם המפעל שהוא מן כראה מצדת לאמר תמיה
והנה ריב רה בר יוד כ"ע הוא ראה המדקדקים אמר ו
נבבר כי מלת ייבל היתה ראויה להיות עב חולם כמן
זכיר מלחמה אל תבה שהוא מבטין בבר הבקר הפעל
פחז כמים אל תתר רק בעבור עלא תתשרב המלך
עם תאכל שהיא מנדרת לאכלה על כן החליפו החולם
בשורק כי יתחלפו הלא תראה אין הפרש כן מי יורע
יטוב וכן ויטוב חעבר יקים אחי ויקים לקיל הנפוי
יבביימי כי המשפט להיות כין המס והוא חולם כחולם
שפטוה הם. ולפי דעתי בלה המלה כן כדרך המקומות
סמוכרתים שהם אתבח אז סוף פסוק בעבור שחשב
הפתי מלות כאלו הם אחת בעבור שהם כתבושה אחרת
ומה הוא כחשב כשוף פסוק. ים ו' כעצם ויתחלף ביוד
ושם עירו פינו וכדברי הימים פעי ומעתיאל ומעתיאל
וכמוהו רבותי קדיאי אעפ' שהאחר פעול והשני שם ם
אתואר. ים ו' תחת הא' שהוא ם דים כמו שבו שלם
סייתי כי חדות מא. גם ו' ויתחזו להם ושל דשת ר
דבים כיוהו לשון שבך יבכו רבים ולפי דעתי שהוא' סימן
לשון רבים ממוך אל יחיד טוחכותיו והטעם כי יוכב
מכיו בעבור שקרו והוא על דרך מטל. ואם מאל עומל
מה טעם זכר עיכו בעבור היות הלשון יד ביניהם ם
מקדאלו רבים בעבור שדבאר המחבל והנה יהיו ממרת
תואר יונה. והנה יש ו' מראה מבף כמו ומקלגיב
ולפי דעתי שהמלה ומרכבת והטעם המקלגיב שלו אי

לפס עמק כי אם אותי והנה הנן ואיש ביון המדבר
בעד כפנו • גם וו׳ ויפתחו בעבור הנה הנבקי בפוף
המלה כי ראבם לאיותם עב קון נדול כמו ומשה מרשה
לאמשה מה ידבר גם מנה תתרה את הבוסים ואקרלם
לך ודעת המדקדקים כי אלה באו על מסקל הפעלים ה
ברביעיים ובעבור היות ויפתחו מתחלף הוברבו
העברים לשום המלה מלעיל פלא יתערב בין עם ביוק
לשון רבים כי לשולם הוא מלרע חון אם היתה מלרע
מהפעלים הבביים כמו יקמו סבו לאבם שימנה גם מהם
מלרע כי שמו אותי בבור ושמו את שמי ובדו הנפרדעי
והנה יש הא בפוף המלה מעדת סיון יחיד שאינו סמנה
והוא תחת וו׳ כמו בתוך אהלה • ותחת וו׳ לשון רבים
לא יקראה קרחה כאין שפכה אמרי ידינו לא שפכה את
דם הזה • ודע כי אלה האדבעה האותיות שהם ה
אחרי הנה ימצאו פעם מבסים ופעם בעדים ופעם
מתחלפים זה בזה והנה האלף ימצא עדים בתחלה כאלף
אהב אבל אחז ובנתיים יתחלפו יתעלם אבי יאסבו
אהב ואחז בבלבבי אמור אל אלוה ובאמצע באלף עדא
מאל ומנה חסר יתן את מלתך מרשית הנסה • והנם
פרחה האלף במלת ומראשיתיכם כי הוא מנזרת ראש •
ובאה המלה של דרך לשון רבים כמו מרגלותיו פסיל
מנזרת רגל ובבוני המלה מצא קרא ויתעלם קראים אל
מ חוטאים לא וכתבו האלף להודות על הסורים ויתחלף
בחוף עם הא ועשיר כי הנה אמרו בני ענן גם אמרת

בני בעם ראמרת בעו את כלותם כי מקלו מלת בחא ו
במלת עשה ואמרו לבלרי קראת לבו על דרך עשורת
ספריב הרבה ואם הכתב באלף בעבור היות עדים
לאבמו במבטא כי אם וו׳ והפך זה לבלה הפעם על מסקל
לאלא והיה ראוי לבלות • והנה אמרו כי לפי מלאת
לבבל יזה הים בעבור שהא והאלף בבוף המלה כאשר
אבמו הא בחפיק הם פוים במבטא אין הפרש ביניהם
על כן אמרו המדקדקים כי אין הא מאותיות המנך כי
לא ימצא כמלב בתוך המלה רק בבוף • והנה על דרך
האמת לא תתלבו כי אם אותיות אהיי זה בזה גם ם
המוך בעין כמו בעורי מהם • ובעל המבורת אמר כי
כתן הבכל במרומיה הפך הסבלות ואין נורך • ודע
כי אות אחר לא יתחלף כאשר יחשבו רבים כי אין עלא ב
תחת בדי אם מוך ואין זה בכון רק הטעמים הם קרובים
ובמערתיט יתחלף הא בתו ולא אדע לו עשם נמה
רק בעבור המכתב שימה זה לזה והנה הוסיפו על ה
הסאקי קטן להודות שהיא המוך גם הא יהיו פיון
פקבות הלא תראה כי הכף כאשר הוא בבוף המלה
הראיבהו כי מה שהיה ברוחב הביאהו אל האורך ב
ובכה דרך הכין והנדי והפא ונהנר המס בעבור ה
הדאיתו שהוא המוך והמה זה לאות כי זה המכתב שהוא
בדיבו הוא כתב עברי • והנה ראינו באותיות ה
הקדמים והמה אין הא דומה לתו גם הפעם באותיות
כבדים ואין כין שניהם דמיון והנה גם בעתי הלגומרת

פסם לטין כמרים וקדרים יחליפו מהה בתי׳ וזה לחורת
מלמופת כי לטין הקדם הוא העיקר והיא קדמונית ונלם
מעתי לטיכות מונלאת ממכם • וכעבור רוב שיתהלף
שהה בתו לאמרו ישבת לטיה גם לאמרו ואחכי תרגלתי
לאמרים ויש פעלים שמיהם מרשים רק הה כח כעלם
כמו עמה עות ומסם עיתה ועתי המלכה יתכן היות
סמלה מעכיהם • ודע כי התו לם היה עורש ויתחבר
בפיך המלה עם תו ומשרת יבלשהו לא יחבדהו כעבור
שתחברות בתוים ויכבדו על הלטין כמו לאתו תעשות
וכרת גם ככה דרך הנון בעבור שהוא ממגא בסוף ם
המלה ומשרת לאמרו בגל דליותיו העבכה . והכה כל
הפרש מבולע גם ככה עשו לחזין עד תכונהיכם שחסרת
הלף ולכרך כרוב הכוכך לעבשים לאלף מעיר כלל
כמו מלפמו מכמוות חרן • יש לאמרים שהוא מבילע
והלמות שלחין מקום שיבלעוהו בו כי הלמד רחוי להיותו
רגוש כעבור היותו מהכנין הכבד הרגוש • ויאמר ר׳
מעה לם לא ישים עליכם כויהם שהמלה מגזרת תלשם
שמרן והחלף מבולע כרגשות העין ולחכמו רחוק • ודבים
לאמרו כי יתולף מם מעלת בכית כמו והכותיר בבשר
ובלים ולפי דעתי אין הדבר ככה רק מנהג הלטין ם
לדבר פעם בזה ופעם בזה כמו מלת כטח פעם תאמר
עם של ועב בית כמו בטחו בוא ובמלת יערב עליו ם
עיהו מאמרו ועדבה לוא • והכה לאמר לך כלל בכל
הפעלים בכל הבנינים שהם מתחלקים לעני חלקים ם

שאחר שיות הפועל ונגה והשני השתה הפועל עמוד ם
בפיעל בעבמו לא יבא אל אחר כמו הלך ינה עמוד ואל
יקשה עליך לשמרים כי היא דרך קצרה והטעם לעמוד בם
כמו לא נעביך שהוא נעשה בך וכבה שעיר הינגרת
אלף לאיכמ פועל ינגה • ודרך אחרת בבי יבאוני ם
והטעם יבאו אחמי • וכמוהו חוקתי תעבל על כן טעם
מחופב שהוא יבא לא יגרך רע הטעם לא יגרך שמך •
כי מכעורי ניבלמי כאב הטעם גדל עמי פלא הייתי לכי
שיעם הנוכר למעלם • ויבעקיך הטעב ויבעקו ם
אליך אשם׳ שהמלה מהפעלים שהם שמדים והם ם
מלבקים אל אחר • ודע כי כל הפעלים יבאים אל
שמרים כלם מדבקים עם המקום ועם הזמן וכעבור
שהוא דבר ידוע וידעו בו המדברים בכל רגע יחבדו
בית מדבק ולא יחשבו כמו כי עבר ימים ויבא ויעלם
שמנגא בית אל • והכה יש הפרש בין שמד וכין
מעב כי יש לו דבר ם נעבו וסרא פשל וכבה עמד ם
מלה היא המחלקת הפכית וכבה הדא אבל הלחם ם
סרא הלכול מתה המים הם הפעלים והכה שם
הפתוים גם דבר הדברים הם הפעלים ומלת אל מעם
תבק כעבור מי דבר ולחכמו כן מדה אלי אשם׳ שים לב
דבק הכו כאשב כמו המקום ככה יעוב המדבר רק אין
לבד פעיל כלל כי היא כעבמו פר שמע הפועל הוא
הפעול • והכה כל אלה שהזכרתי שם מבנין פעל שהוא
מבנין סקל ושמו פעל כי מעשה שמדקדקים

המורקדים לשקל כל מלה ומלה ומשם ומשל עבר לא
עדיר על פעל. ודע כי בל לשון תתחלק לג' חלקים
שחלק הראשון שם והיא מתחלק לשני חלקים חלק אחד שם
שנם כשמים וארץ ושמש ושם שנם הוא כלל כמו אבן
ושם פרט כראובן ושמעון. ודע כי העברים חלקו
בין שם השנם שהוא פרט שלא יסמוכו אל אחר כאחר יעזר
הקדים בגופם ולא שנה מבית לחם יהודה כי המשם
שראשון יפרת תחתיו ותחת אחר וכמוהו ולא עדי ויכרכך
ואחרך ימים תבוכה הנשם ובאחרך ימים תבוכה כי בית
שמשים יפרת עמו ואחר עמו וכמוהו הלוקן בכורי
פמני הנשם בפעמי בעבור פעם ורבים אמרו כי
הוא חבר מלת תחת כמו ובשלמה פרים שבתימו ולפי
דעתי שמלת פרים חברת כף כמו ועיר פרא אדם יולד.
אם לאכלה הוא. והפרש שני לשם השנם שלא יראה
כי הוא מדע על כן לא תמצא הא הידעת בא על שם ם
פרט ולא שנה ממלת המונה כי כבר בא שם כלל כי
מונה הראשון שהיה שם פרט כאדם שב כלל וזה ת
שאבת ליבאר שהוא פתוח הלמד להורות על הא הידעת
החבר. ולפי דעתי שהוא חבר יחד היחס ועל מות לבן
ליבנו שם מתורד כדברי הנחון. והפרש שלישי שלא
יתחבר על כן לא נוכל לאמר בעבור שנים אנשים שם כל
אחד מהם ישראל ישראלים רק יקראו כן בדרך היחס.
והפרש רביעי לא יבא מהשם שהוא שם עצם אדם .ת
פועל עבר לא עשה לא עמוד כמו פועל ונפעל

שנו יעקב. לשם שראוי כי כל אחד עקב יעקב לאבנו מ
מנזרת ה.ם. ודע כי השם הנכבד והכורא מתאחדים
בשמך למלת נבראות בעבור היותו פעם שם עצם ופעם
שם תואר כמו חכם ורבים אמרו כי נבראות שם בפני
עצמו ואינו נכון בעבור שמצאנו אלהים נבראות השיבנו
ובכה פירוש הפסוק ודע כי העברים יאחזו דרך קצרה
אמרו האוהלה ערה אמו והאומת האהלה אהל ערה אמו
והנבואה עודד הנביא והכהן והנבואה נבואת עודד
הנביא אל הארץ כנען הארץ ארץ כנען כהלך אלהים
כשלך כבא אלהים אלהים נבראות אלהים אלהי נבראות
ורבים המקרא באלה רק אין רבוי לאדיר. והחלק
הנמי מחלקי השם שם מקרא בחכמה ובגבורה ובגבורת
ויתחברו שם הנשם עם המקרא במלה אחת ואמרו חכם
גבור כביל והעשה אין שים בו חכמה ופעמים יאמרו
איש חכם ופעמים יאחזו דרך קצרה ויאמרו חרש חכם
יבקש לו. והחלק השני הפעלים ויש מהם שבארים
יבאו על זמן עבר כמו אמר ויש על עתיד כמו אמור ם
יאמור והפעלים יתחלקו לשנים בחלקים.

הבנין הראשון

הוא הקל ומקבלו פעל כמו אמר והמורקדים יקראו הענין פה הפועל בעבור כי הוא בגדר הפה והמשם ענין הפועל ופרש לאור הפועל. והנה שה הפועל לעולם קורין בקורן ו גדל רק ענין הפועל פעם יהיה בפתח גדל והוא הדגש

כמו לכל גיל וכמיותו בלתם לו סיף פסוק יקרון בקטן
בגדל. ויש שהוא בקטן קטן כאשר לאהב רק בשתיים
יעוכו כמו פעל גם בהמוכים הסם מא זקנתי. ויש
שהוא בגולם והוא המעט כמו יגורתי יקופתי יכולתי
קטונתי וכעתיד ותקטן זאת בעיניך.

הבנין השני

הוא הכבד על משקל הפשט
כמו הפליך הטלכת תפליך
והפועל בתוספת מם מפליכי
מפליכה לא מטלכת מטליכות. ודע כי מכלינתי מלם
מורכבת בין לשון זכר ונקבה והיא דרך קצרה כי לשון
זכר מכלני ולשון נקבה מכלינתי והיה הטעם מי ע
יכלינני זכר לא נקבה כמוהו ותקרבו עצומות כי הוא
מורכב מן ותקרבה ומן ויקרבו בעבור שיהיה עצם לשון
זכר ונקבה ונשר אל עמיו. ורבים אמרו כי אין זאת
ראיה בעבור שהטעם עצם אל עצם כמו עבת בעבתי
וכל עבת לשון נקבה התעובה כל עומר עבת מחלנו.
והנה בבנין הקל יבוא הפועל בלא תוספת מם עומר
עומרים עומרה האומרה בלבבה לו עומרת עומרות
ובבנין הפעול עמור עמורים עמורה עמורות. ובבנין מם
הפועל עמור תעמורון והמוך לעמוד לקרבה אל
המלחמה ולשון נוי עמוד את האיש. והנה בבנין
הכבד הנוסף יבוא הפעול בתוספת מם מושלך מושלכים
מושלכה מושלכת מלעיל מושלכות ומם הפועל בתוספת
מושלח מנות והרוב בתוספת הא מחוב ומשלך.

להפליך בעמוך. גם כן הנוי והשלך לפני פרעה
הפליכהו ארצה ויש מפעל בבנין הזה שלא בקרא מם
פועלו כמו הכרת מסחה ובכך כלו בחכה העלה בעתם
בעבור לות הגרון גם כבה כי החליתי הושלך לושלך
ובבה חבריו כי סימן לאיתן קם לעתיד הלקי סימן
מדבר כמו אשלך אשלך ויהיו בימן יחיד זכר
פליכני מיצה כמו יעלה בעבור יחיד זכר ובחלוף היו
כתו בלשון נקבה יחידה תעלה ורבים זכרים יעמדו
הנקבות תעמדנה ומן סימן רבים זכרים ל. נקבות
בעמוד ונעשה מדקה מרים בימן נכח זכר כמו תעמוד
הנקבה תעמדי ורבים תעמדו ולרבית תעמדנה.

הבנין השלישי

פעל הנו' בתבו ומלא
העין כמו דבר דבר
דברים לעמי דברתי דברנו לדבר יבר לדברה מדבר
מדבר. והצוי בא דבר דברי עיר דברו מא ומם
הפועל כי דבר ידבר הוא ומשקל אחר יבוי יבדי יש
והפעל מדבר ומדברים ומדברת מדברות מסת בבנין
הפעל מדבר כך מדוברים מדוברת מדוברות ולשון
לא נקרא מם פועלו מלם ברשת לשולח יבולח תבולח
בבולח והאבנים שולחו כי נורשו ומגרים בעבור הרים
בי מנהג העברים שלא ידישוהו כמו לברך והבדיל.
הסכלו לחרים ונוסף במקרא רק חלות זרות הזכרים
בעל המהורת סמו לא כרת ערך והנה תנמת הרים ב
בחלת כרת בעבור שהוא מסבבין הכבד הנוסף ולם לא

מנהג רק כבה דרך הסברה לפיות. ואל תמנע אל דברי
רמעה הכהן ב"ע. האומר כי אם מנהגו שהשעל יבא
בקל נאמר שהוא קל ואלה דברי שנעון כי מה שעם לבנם
ואין הטובה עליהו בעבור שלא נמצא כי הנה השמחות כל
אויביו מהבנין הבבר הנוסף ואין אחרת ורבים ככה.

הבנין הרביעי

יקר אוהו המדקדקים ב
פועל כמו כיון למשפט
כהלו עובב עובבו
מובבים הנם סוס מובבתי לשיבב ישובב בעובב ת
תעובב מעובב מעובבים מעובבת. וכבה הפעול על
דעת ר' מעה הכהן ב"ע מעובבת מחדב. ולפי דעתי
שלא יתבן זה כלל רק אחות לבית הבית קמון בקמון
גדול כי אם הוא הפרש בין מחולל ובין מחולל וכבה פי
הפסוק הוא אבר מלא מעובבת כפעה ומעוסו קדיר
שלבתי בלא חמס כי הנה מנהגו שרוש שלבו בלי לבוש.
ואין תימה על חברון המלה כי יש בלשון הקדש אלפים
כאלם ויאמר ליוסף חבר האומר אשר ילדה אותם
אלוי יחבר עם הולדת. ומעוהו לפי דעתי ותבל דוד ב
המלך יחבר עם אם לבשלום הערבי כן פירושן שהוא
ותבל מהפעלים הידועים כי אם הוא כדבר כל
המפרשים מפרשו ותבל נמס דוד הים דאגי לחיותו כמו
ותבל כל עבודתי כי הוא עתיד מן נכפפה ונם כלתה.
אם טען טוען למה לא סוכיר עם הנם פרשנו לו בפו
מנעם אשר ילדה. גם רבים אחדו בחלש

אחרים קבלתי כי היא חברה בפם והכין מה שאחדו
אחרים כי בלא סמלה על לשון נקבה בעבור עם קבלת
ומעוהו ונם למועדיה הבבילה כי זכר היא ובכה הוא
מעורם. ודע כי אין תימה מחבדון המלה כי יבחוכו של
מקבל ס"עת אחדו חמור לחם יחבר נשא בלאכלי מלחכך
לאמי מדות יחבר גדולות כי כל אים ים לו מדה לאמי
לבב מכין כי כל אים ים לו לב. ופעם יבחוכו ואין ב
לבם לנו יסמוכו רק שעבו על תבונת העומע כמו
מבורית ולא מיין נתת ידוטת ירחי עמך. העוזים
בחדקי אין יחבר כבף לא זהב. גם יתכן היות הבית
מסף כמו ושתו בין מבכתי ותקומו כרמעות מלים.
ויכל לאה לפרש להיות הפלים הפעול. ודרך אחרת
אסיל רבה בלשוכנו עים מלית מועבות עמוס ולאחרים
עמוס גם לאתיות כמו וכל טוב לד כו ביד שעשמו ס
מבל טוב לדוכיו. כי מם מנגני הוא תחת ב"מיים ומלת
ויקח מעשבת עבמה ולאחרת עמה. וכאלו לאמר ומכל טוב
לדנסו לקח בדו. ואל התמה על הלות כי רבים כמו כל
בשיטים חבמה ולאורך ימים תבונה הטעם ובאורך ימים
אלת מרי ויברכך הטעם ומלאת מרי ויברכך. והמי מ
לא נודעתי ובשמי מ על כן טעה המפרש פלא' מודעתי
מחתה הדעתי גם האומר כי מ' ומי לשבועה כמ' לשון
קדר חה לא נמצא בלשונו ואין נודע ומעוהו מיסרים
להבוך ודעתו כעדים הלאון בכולי פנעי הטעם
בפעני בעבור פעני. ונכה בית בדבבות מחלי עמך

מתוך עצמו ולאחר שנמו ורבים אומרים כי תחבר חלת תחת
בגדו ויסלמוה פרים שפתיהם. והנכון בעיני כי המלה ח
הבדה כף כאלו אומר כפרים וכמוהו עיד פרח אדם יולד
מם אוכלה. וכתשעים המלה ומלי שרי נדוריים היו כן ם
ם אומרו בעלי המסורת וכל המדקדקים שהמלה חסר
אמר כאלו אומר לבן שלול ולין צריך כי חלת שרי מומכת
פתים וכבה הוא שרי נדוריים היו שרי בן שלול. ורבים
שמתבטו בפירוש כטל חרמון שורד על הרדי ציון כי
יש מי שאומר שיש סר בעבר הירדן ומה שמו גם חרמון
ואינו סמכר בתורה שהוא בעבר הירדן מזרחה ומוריהו
פר מעיר בספר יהושע ול' משה הכהן הספרדי כ"ע אמר
כי הנכון להיות פירושו כן כטל חרמון שהיה רצוי להיות
יורד על הרדי ציון. ולפי דעתי שאין לנו צורך לכל אלה
כי כן פירושו כטל חרמון כטל שיורד על הרדי ציון.
והזכיר המפורד שיש מעלים כמו ברע כאח לי ם
שתהלכתי ולין צורך לאות הוא כי יאחוז דרך קברש
וכמוהו בכבם אלוף כי הכף תחת שיש כאלו אמ' כבבם
שאלוף כמו אלופנו מסובלים ולין צורך להיותו פירוש
גדול וכמוהו בכבל עשור זמרו לו הטעם בכבל ב
בעשור כי הם שבים מיני כלי נגונים על כן טעה ר' משה
הכהן כ"ע שפירש בנבל שיש בו עשרה נקבים והעד
על עשור ועלי נבל והנה הוא מין אחר ולין הפק בזה.
יקרא בכן נפעל סמך
הבנין הרחמישי בשמש פתנם כבל

בגמותו הפלכתי ובמוצע פתנם שולך אחת ותכה לא
בשרים ולעולם יהיה סמן פיאה רק בעתיד יבולנו ה
אומרו יעמוד לעמוד בעמוד תעמוד תעמוד. ולם היה
תחלת סמפעל אחת מאותיות הגרון לא היה יעמוד כח
בעלם תחת אחות החבר שהוא סימן הבנין ירמה כל ם
אורך כבה ישבה ויחבק כי הוא ספתוח בעיבוג עבר כוב
ויעמוד יתרי כהן מדין והסך הדבר כאשר יבנם הוא' על
פועל עבר יעוב לעתיד כמו ועשה בצלאל ואהליאב ם
ופעם יפלא פועל עבר והוא' הוא לרבק הפעלים כמו מי
פעל ועשה ואלה בעולם נע רק לא היה עם פתון אלף ב
שהדבר והוא קמון הבו עבר בפעלי הבנין הקל כמו
ולעמוד את קול מ'. והנה לא יהיה לעתיד יהיה
בעולם נע כמוצע עמוד ולעמוד רק לא היה והבנין
הבבר הינוע מהלך לעולם מתנועע בעולם ופתח לא
יבלו הבדים להביע הוא' בעולם נע כי פרים עומדן לא
יתחברו לא הם מביאים פנים רק יתחברו פרים לפירוש
מי לאמון מה ומטבי נע כמו תעמוד ובמוף המלה יתחברו
פרים עומדים מחים כמו אל תעמד יפת אלהים ויפרש
בפיתי לבי והנה ולדבר אל העם בבבך קמון כמוצע
בעבר ולדבר לאיתך פתח סמן להורות שהוא עשר ב
מבנין נפעל ונעלות פרים ומחתום בעבעת שולך
נעם הפועל נגלול נגלל רוד ולא כלאום פלחם בם ע
ומשקל הזה הנה הם מעטים והרבים כמו משקל הבבת
עברת בים הלאמו ונם בתעלר כמו פועל שבר

אבר ליחיד זכר לב בפבר ונדכה רק הוא הענין לעילם
קמון בקמן גדול כי הוא בפועל שהוא עבר פיוח הענין
כמעפט כל העוברים רק לם היה בלתכה לו כנ"ל סבו
לו יעוב בקמן גדול כמעפט. ולבקבה יחידה עם ס
בתולה לעולם ולרע כמו זבחי אלהים רוח נשברה ולם
היה פועל עבר יהיה מלעיל לחת מהבה לה נשברה
בורות נשברים נשברות.

הבנין הששי

בנין התפעל והתגדלתי
והתקדשתי יתברך באלה
לון והתגברם בו והפועל לשר המתבדך בארן מתברך
מתברכים מתברכות ופם הפועל להתהלל עם נחלתך
פים מקוות הכינו בו כמו המתקדשים והמטהרים ס
לחרי הכבס לת הנגע ראבן הזכו על דעת ר' משה הכהן
ב"ע והיה הכהן בעיני. ודע כי כל מלת הכבס מ
מורכבת מבנין עלה בקדל עם פועלו שהוא הפעיל עם
בנין התפעל כי יש מלות מורכבות והם בפעלים כמו
ישבת בלבנון מקוננת וכמוהו לפי דעתי וכל מגבעי
אגלתי לת הנשרים ודעתי. בעותיך נמתתני
פתוב לזר תחשבוני. ותקדבו עצמות ויחונה בבולן
לעתות ויפרנם ספרות וזה בנין התפעל יבא בבעלי
הכפל על ב' דרכים מתהלל מתהולל להתגלל עלילות
גם בפעלים הפרים לפי דעתי שהם עלומי העין והם
פלישים לפי דעת כל המדקדקים לים דעים להתרועע.
הסם לשרת לך דעת הקבת ב. ודע כי הקדמונים ה

שיו לחזרים כי פרם ידי דד לבדו ופרם סב כבש והמש
עמה עם לבדו וכבה ימתלו בדבי הפיוטים הקדמונים ל
ופרם בגנגב ופרם כטה טת לבדו ויז על לחבן זין לבדו
ופרם מכה לבדו כף לבדו יזלת היתה דעת ר' יהודה בן
קרים ור' מנחם בן סרוק רק ר' לחרים הלו הקין ונשמ
מעינת קלולת כי המברים תרדמות הסם סמלה שליסם
פיפקח לבהיה לת עיני לב ר' יהודה בר' דוד הוא הבקדה
חזונ להבדיל לותיות הכוח ולין הם מהפים ומשדים ל
ומתחלפים. ולאחר ר' יהודה הנ"ל ע"לה לחזרו פפרם
ידי דד לבדו וכבה סב ועם הסה מבקל לחד לבלשתם
הבה נוכל לחזר מן ידי דדתי כמו עוד דד עם לל והבם
יהיה לו טעם לחד ומן יסב סבתי ומן סב יסבתי גם
דדתי סבתי ומן עמה עמתי יעמתי וכמו לדת כלחזר
מן סב לסבת ומן עם לעמת ולחזר מן יסב לסבות גם
לסוב. והכם כל ללה מהדבי בביבי בלמון ובדין שמו.
פסלחות פפרם דד סב ידי יסב והיה כשיר בלמון בחי
רק בלמון עתיד כמו בעלם תחת הלות החסר לחזרו לדי
דד פדד תדד. והפועל יחיד יחידים יחידת יחידות והלו
הערך לכל הפעלים לפי דעתי והפעול ידוע כי מגזרת
ידד לא יתכן להיות פעול בעבור מהיו מהפעלים לי
העמודים ופרם עמך ויכוכך עמה והלו כעדי בבחיבות
ויתחסך יוד בחלת פעל כל הזכר העמדי והפועל הולך
בלם עומה וכבה לם היה למד הפועל הלף מפעמים ל
מנגה הלף חבר כמו תנעלים לא נהוא כתוב לחזרים

אלו ופועל חוטא לשלם כחלף והם חלת קם וטב ם
מהוא פועל עבר אין לו פועל רק הוא כמו תואר הם
כמו הנני טב סבית לאלי יעקב · ויאמר ר' יהודה
המרקדק כי כל חלת טב במקרא מלאכה יפה היא ם
מעשה כשוכם ונחת וזה כעבור חמלת טב טהור משעם
מעוכה היא עומדת ונלעג אליו ר' מרימם כי להטקיש
הטבים הוא ר"ב רע והטוב להטיב לות כמו ואל כב לחת
טבות לאוב · והכבון חמלת טב כעב היא עומדת ופעם
מוצאת חם הוא הכבון בעיני ים כרמות פועל והוא ם
פנה כפ"ערים כי מולים הין ורבים אמרו כי כמו הם
ומלך תגקה עמו והבכן בעיני מהוא מם הפועל כמו
בידי לא לאוכל קים סורי הנפן כבריה מיבי מלאומים ·
והבכון בעיני עהם מתות התיאי וכל הקדמונים אמרו כי
פרם טב בטתי לוחיות · ויאמר ר' יהודה המרקדק
הר"ם ן כי אין פיעל כהות מטלטה לוחיות ולא הבית ר
ראיה רק מאמר אחד מתבאלי וקאב מאן כשוך לאות כי
מרעו קים לו קים כי הלף תחת אחד מהב וכבה מכיאי
ולא וכל מכב לאם עוטה כף רמיה · ועוד כי מנה והיא
מא לרין ועוד ודינוס ומלת ביד ועוד כי מנה לא יסול כ
הנוח הבעלם מהוא קמן גדול מהוא אחד פא הפועל ם
מהוא חלף הלות החבר אמרו בעתיד יקים יקומו ואין
בכם יעפיו כי אמרו יעפטו הם ובכה נגל הבלם מהוא
בח כעלם תחות הלת הבחר · ויאמר ר' משה הכהן הספרדי
ז"ל אמי אתן ראיה נאמרה מלה יתכן להיות מעשה פעול

מהלבם לוחיות בעבור הבחרון ומיהיו כעדים והפעל
מם היו מכים מהבעדים כמו הנן לו האחד מהם והמפ
מלוחיות הכוח הבה לם היה המפעל מפני לוחיות לא כ
מנה כמי נטה אמרו אל הט · ואות לאבה ראיה כי אין
במקרא פועל מהוא אלא ולא לו ולא לו ואין בדרך
לסיביר אלה עבריהם באחרונה כי אין ו פרש בסוף ם
המלה ולא יוד כלל רק הם היה חלף הא מעלם כאחר א
לפרם והם אין מם יא ולא ון ולא יי והכלל אין ו
פרם בראש המלה רק אם היה תחת יוד כמו יודע
לבם אין לה ולד ואין בדרך להזכיר הסא אם היה בראש
המלה אי באמצע מפטון כמעפטו כל הלוחיות הבראים
והם אין לבו אי יא מיהיה הבא מעלם כי מעפטו ם
הבראים בסוף נבה בנה כמעפטו כל הלוחות הבראים
ונא יי ולא יי ועוד אין מם מיהיה פועל כי אם חלת עבין
באחר לפרם ולא מה מיהיה הבא בראה כי חלת ולא מם
בהם מנזרית בהם על המון מבים והטעם אין מקום בהם
ומה לפי דעתי חמלת קם וכל מהוא על זה המוטקל הם
פעלים מבים ואין טעבה מחלת קים לת דברי לפורים בי
לאכל להטיב כי הם מבים מרעים והטעם אחר כמו הלוך
מלך עמך על דעת כל המרקדקים כי הלוך והמלוים כ
ומרע תלך ילך כמו לאב כי לא יהכן מתעלם מהוא
בתוך המלה כי אין הבא מלוחיות המוסך רק היא ם
מלוחיות הכוח ויש להטיב כי חלת והיה אי לרין ודינל
חמלת ביד כי פיוד מסף כיוה לדיום מדבר מלך

אלף ומאתים מדות ושמונה ר' יהודה בחלת יסודות
מאבנה קיימת כי הנה אדלה לו יפכתי בבלום וקדמתי של
בית ידבעם בסר המזח הנעלם והנה לא סר מחלת
ומכבתיעם אבותי. ויאמר ר' משה הכהן כי מתי ש
שעברים העתה תחת קוף וקמתי בעבור סלא תדלה
המלה כאלי היא עתים יאמת לאכנה ראיה והלא הם כ
מאמרים כי מוב אשיב אליך לאכנו כמו ישיב אשב הם
המלך והנה מצאנו אם יטוב ישיבני אל ואין הפק כי יד
יטוב כמקי גם יד ריבה אל את ריבי גם יתכן היות כן
יוד את כל הקיקים כי יתכן להיות היוד מורם ואמרו ל
ספק הדסר אם עב תעבו כארץ הזאת והנה היה תמי
להיותו יטוב רק כן מנאמהו גם יתכן שהם זרות ולא כ
בלעוד מנסם. ויאמר ר' שמואל הנביד כי עדים קם עתים
אמתיות ובוח בעלם בינחסם ולא כאמר עליו בסוח אלף
אלא ון ולא יוד והנה אבי אמר כי אם היה פאות אמנעי
אלף כמו מלא לא תמוד כמו האלף שהנה סוא הפיעל ולא
תעלם בפעלים רק יתכן בשמות מתחסר מהכתב ש
ישעבו של המכנה כמו את מלתך בסוח חסר אלף ואם
היה עין הפעל יוד יתכן בפעלים מתעלב אם היה חסר
אמר כמו ויחי ישקב ויסי מקן לו יבי אל תהי שר חסם
אל תהיו כבוש ואם לא היה אמר הפועל הא בעלם שלא כ
יתכן להיותו חסר יתכן להיות הגם חסר יוד שהוא עיקר
שפיעל בוכנות רק יכתב לעילם היוד כמו את אמנם
אבלה עשרה מנאת אמה ובורא אמה כמלאת

ואכתי את אמיכך ואלת אמיך כמו אות פועל אין בו בסמן
אם היה עין הפועל ת כמו כי ניע אהרן לעולם הוא לא
יתעלם ולא יכור ואפי' יהיה אמר הפועל הא כמו סיס
ומם והיית כבן רוה לעולם הוא לא יבוד של כן עשה ר'
מנחום בפי' אף כרי יעריח עב מלעון רוחי ואיכנו כי אם
מנאת ברי לכם אים ואחרים טעו שאמרו שפירוש מרוחם
גם סוא יוד ה עהוא ראמי להיותו מרוח ואין זה אמת רק
פירושו גם הוא בעצמו יוד ה אחר שהוא מרוח כי הוא ר
מם והסם הוא כטעם כמם ברכה תרעמן. ועשה האחרי
כי פירש כי תחת יופי כמו כוים ואין זה כבון כי מה טעם
לבויה במקום הזה והנאמן אמר כי הבלוקי יוכי לכם גם
אם לאכנו כבון. והנכון כשבי שכן פירושו כי הוא סב על
מוק ומקסם וקרחה ומחמורת עק כי תחת ימי יעפי כל ת
אלם. והנה הקדמונים מקלו כל מלה בפעלים ב
בפועל עבר והנה מנאמו והיוה ריד מאד בהוא חבר יוד
ואחיכי תתה לי ערך חסר כון הוא עשמו חסר הא' כי אם
תם הכתף חסר אמת הכפל והנכון לסקול בפועל כי ו
לעולם יהיו עלמים ואחר מנאמו קמה כאחרו קמים ב
שלי הם עם מתואר האחר שהוא כמו הפיעל קם על כן
אמרתי כי בכה ערטו. והעבור שלא יתבן להיות לשמי
בכין רגוע כי אין להם אות אמנשי שילניעוהו כמלו אמת
מאחרון כוכן למשפט בכאו אכיכן יכונן הבוכן נכונן
מכונן מכוגנים מכוגנת מכונן בקמנות הכן מכונים
בכה גם בכה מכוגנת. ויאמר ר' משה הכהן כי

מי תשובת מחרב כמו משל והמה לא יסיר הפרים כי
הפועל וכי המשל והבכון עדות תשובת המשה כמו
בן חכים שיחזר מלה ומחוקו רבים. והמשל
התבוסת עד רחבי ארץ יבמה ותכונן ים אמר שהתיר
מכולנו בכף ומרחי תתכונן והוא הכבן בעיני כי כבן
המשל לא מנהמא המל מאחרן. והמה הפועל
בבעלי הסמן בהרחת הסמן כמו ביד מתן מרדים ולא
יתכבן שיחזרו לעולם הסמן וכן בבעלי הסמן בחוצב המה
המך מהוא תגדת ולכף הכה הפועל מוכף לחסים
ובבעלי הסמן בחרוקה מתן כותבים ובבעלי הלמד לוקח
לוכר בעבור שאמרו קח קדי בחסרון הלמד: ובבעלי
הלף כרחוקה מוכר לוכל לוכרים לוכלים כי הסדר
הלף לוכל בחלת ולוכלים מגיד כמי מה העלם כמו מ
מה העלם ובכה לשמעה תמרדו. ובבעלי הלף בחוקה
מוקה מהל כי הכה לוכרו לה לא שריתיך לבוא והמה
מוה חבל הלף. ובבעלי הלף בסוף חמה קדמה מ
הכה לוכרו קרים לל מ בלי הלף בחבטה לעמי שהוה כ
כתוב לסורות עליו. ובבעלי הלד בחוקה מעמ
מדד מעבן בעבור מעמלמו מד מלד שמעמה מב הד
ובבעלי הלד בחוקה בעבור מעמלמו ולבכה לעמיד
בהעלם הוד ולא יוד מרם בחרונה לפי רשתי גם כן
מ' והמעם לחם כן בעבור כי הלד בחרונה יסים מ
מחיד מלכר בעד כמה זכר לא נקבה כמו ידי רגלי לבוא
מחיד לא ידי רגלי לפון רבים לחיד גם שם יד ליחם כמו

פשרגלי מחרוכי כי הוא מחרוב לחב לא לחרבה הש
יד מפף כמו לחבדי פרמי רמ יד כמון לעון מקבם ב
בנמי עשי ובכבח תעשי גם הון בהוף המלה מחק יחיד
מעבנו מנגל כמו יד רגלו ולרבים ידי רגלי ועב
מוספת מם מחק רבים תבאמו ומעשמו וכלם בחולב חון
מחלת יבמימו גם הון בחרונה כמפף בנו בעד הוא
לון גם שם מון לעון רבים רק הוא בחרוק עמו בנו ב
מון שעבה מחלת עבו שלו הייתי כי הוד מקם הא כי
מוחיות לחבי לעולם יתהלפו. ודע כי ר' יהודה המדקדק
גם ר' מרמם גם ר' שמואל סגיד גם ר' משה מכמן ז"ל
בהכמה ודעתם כי חיב מפעלי הכבל כי הוא על מפעל
תלים רבים זכים ומלוחתם ומרפבר הי ומכרמו מבחת
מתוח כמהבנ פעלי הכפל ינן רק לבבך ולפי רשתי ב
בחלת הבנרים הוא זרק כאשר מוגד הם של מלת עו לבנ
ולון חיים של מעקל תלים רק הוא מהוא תחת הנם הנם
מפף כמו מלפי העבריים ומשר על יומר ומקומה כי לא
מפלמו בכל המקרא מאמרו חיותי לא חיומו לא מחיך
כמו מכתבי הכתו מהוכך כמרך עון עקבי יסוכבי רק
מאמרו מעבדת בעלי הסמ בחרונה ומעקל לחיותיכ ב
כיסבוה כמו לעמותיכו ובעבור כי הוד מומה בלמ
המלה לעמיים רבים מחר לרבן ומפני להמיב פועל
מבר לעתיד כמו והיה הנלכר בחרם כי הכה הראשון
מוא והיה מלים הוא גם ימנה תחת פה רמה בלעון ב
משמשל כמו בזום הפליגי ומעמ לבבם עמנו גם

[illegible] לפי דעת רבים מפני כמו ומצב תשוב המחמר
מלה בני עבדין ואיה ועבה ולפי דעתי מתחסר מלה ס
קדים ומחומה כמו מעיכה לא אכלה גם זו ואיה סורם
לאין מעבה בעבור מחבאכו איה כי יש לו עמי פיות כמו
גמב יקדת בעמו גם לאין טעכם בעבור היות ת' כראמרכם
כי פוא כן פס שמואל ובני גם יש לנו בתורה מחכי כן
מפני והנה לא פיה ״ הוא כאמנע מלה סורם לא •
יסור בפועל כמו עבי לאי ונוע מנוער לאבי מזה הפועל
כמות הילד הטם בעבור שהמן מחפעליב העמודים ס
ובבר אמרתי כי לא תמצא ו׳ בסוף המלה סורם ומאת
פסח לאין נורך להזכיר הפועל אם היה הפח הא לא עין
כי מעשטו כמו העלמים רק באחרונה יעלם כמו עשפ
בגבל קונה והנה כן פרשו • ואמר ר׳ משה הכהן כי סורם
עשקיו באחרונה ולאיתן חסיו כו חביה כבעל אם
תבעיון בגיו כל הזהב העשוי ולא אמר אמת כי היה
לאיבו סורם באחרונה ולא מהזכיר בא היה תחת הא
כי אמתיות לאוי יתחלפו והרלים הנמורה מאמרת ס
מעבריס בלפון נקבה עשתם בבתה קנתה ומה לאין
פפק מפהא היה סורם רק כעבור תתחברות עכים ס
מסין מדים כעלמים החליפו מלהפרים בתו כי ומפפ
מעבריס להחליף הא בתו בהמוך כמו חכמה אמרו
חכמתך חכמתי עזרה לי ובבר הזכרתי זה הטעם •
ובעלי הכפל גמז כמז כמד לא יתכן מיחבר הות ס
שבפל גם עתה אדבר על פעלי הכפל •

שער בפעלי הכפל

פס בעמודית
יתר מה ס

פהם כפעלים סגריר ומגזרת סגר ומזה בבא סקר וכל
אלה יהיה כסגר בביתו כלפופיה ויש לאמרים מבמו פס
מקשרות ולכנו לא ידעתי כי לאן למלה מזאת ומפחד
ירועם והנה לא כפלו העבריים כי אם מלות מלאדון •
ודרך אחרת מיכפלו מלות הלאנעי מהמן כמו עין ס
הפועל כמו מרפרות נבלות כי המות מהמן מרפרות
כאחר מוא כתוב במקום אחר ולהיות הלות בכפל לאן
תמה רק לא יתכן לבילת מרים חבר כי אין בלמון מקדם
לות חבר רק לאחר מלאתיות להיו בעבור מיבחר מגזרים
ויתחלפו ושוד כי הרים מהלאתיות הכבדלים מלכים ס
ומעמם מלא ידעתו כי עמתי עבר לאתיות הם המלכים ו
ומם חבו ספר נגע ערק והמוסרתים הם מולאכתו ס
ביפה זם מימן מבחם כן הדוק ויעם ר׳ מלמה מפמרים
ב׳ מימן אחר ומזא אבי מלמה כותב קבו צח נגע מפרי
ולבי מחתי מיזכים כמתיל לא מימן גם חבר קבר
זעף • ודרך אחרת בכפולים מיכפלגם מהם ומעמם
מלאנעי והלאדון מהם מעין והלאד כמו מחרחרת ס
ידקדק לא לאמרים לבי מחאחר ובא פועל עבר מיבי ס
מחלאדון • ודרך אחרת מיכפלו מתם
הלאתיות והמפעל לפי דעתי מהפרים ולפי דשת רבים
מסות מהפעליב מהם מלמתי מעין ויקבו מחשבך •
ודרך אחרת מסמא מעין כפולים ומלמתי

מלאכותיו בפרח כאן בשם בטעם תשובתי בפרח מנגדית
ומצא לא בלי מים כמה רשת כל המדקדקים גם דעתי
ודרך אחרת בפרות בהם כפולי מלאית
מלשון כמו בבר מידין אחרון כר מרחב מכבת שמן
אחרון בת עין ואין כמוהו לפי דעתי חלת טומטות כי
מלאכים בפרח מנגדית והטן. אל דרשם לם פרח כאן בהם
מים חבר פרח ישים מעין כפיל. ומטוח בעפר יש
לאחרים בפרח מנגדית אחרים ולא קרוב דבר מפרח עמוד
לאחרים מעין חה מעט רחוק ומכבן מפרח עם חמיני ש
מכבעים ואין לו חבר. ים כפל ם זוח מורם
כמו דר בארץ גם לבני גם חבה לעם מהכבן לבירת
מורם גם מפשלי הלוד הכעלה והעד מכבון ומפיתם .ו
הלעם מבוח על מעקל ומביה מלת כמעתיכם רק גם
לבני דר בארץ מפרחמי לפי דעתי ולפי דעת כל
המדקדקים מהם מעלומי השן. ים כפל
בדלעבה ם זוח עיקר כמו יעיערי ור מריבם לחוד ם
מעקלו יפעמעו חה ליא לחות לפי דעתי.
ים כפל מחרלאון מחרון מרים כמו מלם
ישלבו רם ולפי דעתי מפרח מנגדית והלת עלעין והטעם
מיוניתו מהעלעים וכמוהו הלחרון ענמו ומנמותיכם
ערם. ים כפל שהוח מורם והעכורי
מתחברות מים לחתות יחסרו מעמים הלחת ולפי דעת
כל המדקדקים מסתיכון הוח חבל והם רבים מלד כמו
רבך לא רבבה כמוהן לחרת יען רך לבבך במתוזת ם

מרים מפרח לחר המעל להמרים ביפו וכין מפרים לפי
דעתי כמו קם ומב לא מהם מליעי. עלומי חעין לפי ר
דעת כל המדקדקים הלחרוכים ולחה מלא היה כתמומי
כמו הם בחנו לנו ובמקום לחר ביוכי לנו ובכה הדעם
היה בעבור הלית הפלי ומעב יחסרה לחרן לבי לנו
לת מחנו רבלכם מוב לת הסר הזה והמלם לבבוב לחת
לרן לחרם מבוי כרבורים בבלוע הבית בבית ולחרן
מבבוי בבחם ומבה מבוק לחר מבוי גם בבבוי ומבם
לם היה מועל עבר וכר לחרי כי לחם תם הבסף ולם רבים
מחו מכריתו בתנמית המם לחסרן הכפל והחלה מלמי
ים מלרע כמו ולו עמי למרים גם ים מלעיל ולי ומלמם
כמו מבלמן מקבם יחידה לחרי כי רבה מלעיל יחב הים
מחלר המם יהיה מלרע כי רבה דעת הלחים כי הבה הלן
מתלחר המם ליחיד רב קמון הפרח להמרים מבו ומין ע
מועל עבר רק לם היה מעוך יהיה מתוח כמו על כל רב
ביתו ורבים רבים ורבות רבות מבותי לחי מבוי
מבוחו הבוך מבוך הבוכם גם מבוכן ומבכן להמרים
מבוחו המוחו כל עבדי ודך מבוח מבוח מבן והטוב
להמרים מבבי מבבו מבך מבך מבבם מבבן מבבו
מבם מבן כן דעת המדקדקים ולפי דעתי מהבכן לחות
המעלים מלמים לחעם מדך מבדה לבלע בעבור ת
מהמלחו כן מקתתם. והעתיים לחיב יחיב לחתו מבב
ועם ו' מלו הוח מדך בטעם ויבב לת לרן לחים
מבוב ונבב לת מר עניד לחמוכך חמוכנו שן עקבי

יקובני יסודם ומדבר ועל זאת הדרך כל הסלולים ב
בלוחיות מהם סימן העתידים. לאמר ר' יהודה
המדקדק הר"מן כי יהוב כל מלרן בעדרם כמו יסבב
ואמר כי מסקלו יפעל ולפי דעתי שהיא תהבין סבלת
כעל ובמוהו ודומם לאמרן רק ידמו לזו עבתי גם ויהיה
מוי בי לבל מעה סם ודרת והיו ראוית לבייתי פה ם
הפועל פתח והמלה מלעל ישמם רצוטה על מסקל לא
יסבו בלבתם ומזה לאמרו כי מבאנו בין נפעל ע
בפעלי הכפל על פני דרכים האחד כמם ורם הסמם
ומזה יתי לר הסם מם בתוך מעי וכם לחרב מרגים
והפסי יחיי ונגולו מבסר הפרים ולין כמוהו הריב כאלו
כי המן הוא סודם כי המלה מגזרת מל ולא הדגם מבף
בעבור שהוא בדקים ומפסק כמו הדלו פרון בישראל ח
הדלו כי הלתנה ובוף פסוק דרך לחד לפרים לם כן
יסיה הערבי מן מזה מזם ומזמו לאמרו מלעל ודגמות
שלות שלחד בעבור הסבית מחסרים ולא יתערב עליך
ודרי פתחאוב כי לחר הפועל הוא החסר הוא המבולע
רק הוא הענין כן דעת כל המדקדקים והמה ימים הלחד
הפעתיד מן נגולי יגול גת יסוב ולם טען טען הלא מצאנו
לא יסבו בלבתם והמה הוא מן סבב ומעתיד ביחיד יסב
יש להביב כי מזמלו הפרים הדרכים לגזרה לחת והסם
בפעלים הסלמים ומחתם בגבעת המלך ועל דעת ר'
מנחם קסבן מהמלה סם הפועל כמו מסאל בסאל ודר
לם מלחזה מלחם בם. פנוי פוב דומם לך

ומדי ולא מגלמוהו מלם ורבים מיבו ניון מובי עיר
מובכה והער והנה המובכה אלומותיכם כי אין הפרם
בין הנינוי יבין העתיד רק להביר אות העתיד בכם בכל
הבניים ומצאמו לבה בא אדה לי והבא נוסף כבא
ממעה עמי והנה בעבור שהנוי בסלמים יבוא על ם
מסקל זכור גם שכב יהיה כן בפעלי הכפל מוב גם אל
ודרים חסבו כי בא כן בעבור מלא ידגש הריש כמו אוזת
מדח ואיכנו נכון כי היחיד הוא אור בחסרון אות והבם
מה ישמה במלת לבה קבה לי ולם טען טוען הבה מ
מצאנו מה אקוב שהוא מפעלי הכפל ולא יתכן ה
להיותו מבנין נפעל כאשר הזכרתי. התשובה
הבנין בעיני שהוא חבר נון שהוא פא הפועל והוא מ
מבולע כמשפט הנוכן לאור אקום וכמוהו ובוקב שם
מא מות יומת. ר' יהודה המדקדק ר' אלשין ז"ל
אמר כי וקבמו לי מעם שרשו קבן חלת טעית גדולה כי
אין בלשון הקדש שם שיהיה על זה המשקל כי לעולם ר
יהיה בתוספת הא באחרונה אמנם והבנין שהוא מפעלי
הכפל והנון נוסף בנין כי את אשר ישבו בה ר' הפועל
גם הפעול בפעלי הכפל לעולם הם כמו הסלמים ז
נסם הפועל פעם בחסרון אות הכפל לגוז צאנו פעם
שלם לגוז את צאנו. ובנין התפעל על שני דרכים ר
האחד כמו להתהלל עם נחלתך והשני להתהולל להתגולל
עליכו ויתכן היות שניהם שוים כמו להתעולל עלילות
אות אשר התעללתי ושניהם מגזרת עלילה ויאמר ר'

מדינות כי מדת עלילה על בני אדם עם התואר כאלו הוא
אומר עליון והוא חסר ו׳ כמו שמש ירח והלא כיסף ואלת
נטעת גדולה כי לא יתנאה הא נוסף כי אם מלעיל כמו
יעוכו רעים לשאולה ואין טענה מחלת אשמעה כי הוא
פועל רק לעולה בלשון נקבה נת אר העם יהיה הלא ה
סיון לה׳ ויען אחד מהמדקדקים כי הנה ולשורקה
מלרע והיא כמו שורק ואנן ואומר כי המלה לשון נקבה
כמו נדק ונדקה כי יש שמות רבים מלעיל ומלרע ה
שיעבאו על הענים הדרכים וזה דבר קשה שיאמר על הש׳
בלשון נקבה חלילה חלילה רק המלה ככה היא דע כי
בורא הוא שמוך והטעם כי העם הוא כורא בעבור ס
עלילתו והטעם מעשהו וכמוהו כורא תהלות עושה פלא
כי אין הפך שמלת בורא המוכה אל תהלות והטעם שיורא
הארם להללו מרוב מוראו׳ והנה אתן לך דרך כ
כלל בשמוכים דע כי כל פעלים שהם עבר ועתיד לא
יהמכו כלל אעם שהם המוכים בטעם הענין אם היה כ
הפועל מהיוצאים והנה הפועל יש הפרש בדיקוד בהיותו
שמוך וכאשר אינו שמוך תכה עמים בעברים שמוך על
כן הוא קמון הכף בקמץ קטן שהוא העין כי פרשו ככה כ
וקעד והחטה והבהמות לא כמו על משקל ופפו
עצמותיו לא רחו והיותו מוכרת כמו אבי אל מכה הפ
בפתח קטן להפרש ביניו ובין השמוך בטעם הענין והנה
בפועל לא יתנה רק הענין שהוא ענין הפועל בבקוד
רק בפעול בבנין הקל יתנה הפא ברוך הוא לא אמרו

בא ברוך הא ואם היה הפעיל לשון רבים יהיה הענין
בחברון המס ברוכי אל המה ואם היה לשון רבות נקבות
אין הפרש בין השמוך ובין המוכרת כמו ברוכות ה
ובתואר העם יתנה הפא אמרו חכם ונבון חכם לבב
ובלשון רבים חכמים לב ובתואר העם שהוא מ
מבנין נפעל אמרו נבונים והסיוק נבוני לב והאחר
בבין והשמוך נבון לב׳ והנקבה אמרו מן חכם ובל ב
אבה חכמת לב בהמוך אבה חכמה כמוכרת נבונה
נבונת לב ויש בלשון עם הפועל בשמוכה אמרו שמוכי
תעמרין אמרת לשמור מצותיו לבלתי שמור מצותיו ב
בקמץ חטף תחת החולם בעבור שהוא שמוך ודרך
אחרת בשמוך לשמרה בתוספת הא רק בבנין הבבר
הנסתר ובכה בבנין הבבר הרגוש אין הפרש בין השמוך
ובין המוכרת כמו ל׳ שחית לדבר ליסרה אתכם
כי עוב זמרה אלהינו ובכה אין הפרש בדיקוד בפועל
ולא יתנה הפעול כלל ובשמות ים ס׳ נוי אמרו אהב
ובשמוך אהב התבופה׳ ועוד דרך אחרת והיא אם
אמרו עמן בעמן הבבמן ועל דרך הלשון ובכה עלה שמן
העיר ומגת ארץ וכל שהוא על משקלה לא תמתבה
ארץ חטה ושעורה ובכה כל מה שהוא על משקל הפר
כמו ספר הברית והטעם כי ארץ היא פתוח ספא וספר
קמון קטן ומצאנו שאמרו ממלת חדר ובחדר משכב
וממלת הבל הבל הבלים וממלת מן המוחת מספח
אחיתך וממלת ילת ומגור ולתך בעדך׳ מש

פים מלות פלין הפרש בין המוכרת ובין המוך כמו פור
לא כפב לא עי ומעוכבו · ודע כי המדקדקים אמרו כי
פר שהוא המוך לעולם הוא פתוח כמו את פר הטור
אשר לאחיך ובאשר יהיה מוכרת בטעם יהיה קמוץ ו
בקמץ גדול להפרש בין המוך ובין המוכרת · והפס
מגלו ותיסב לו מעור פר · ואמר ר׳ מרדכי כי פיס
דאמי להיותו הפרך כי הפר הוא הקטן והוא יסמך אל ס
הגדול ובאלו אמר מעפר עור והבכון בעיני שהוא מעור
פר ישרת עצמו ואחר עמו בבית בשישים חכמים ובאלו
אמר הכתוב מעור מפר כי שם הרבה חסר דרך קצרה
כמו ברע כאה לי והנה הטעם עתיטב לשם מקדבן ס
שעור גם מקדבן הפר שהוא יותר רך ובכה אמר עמדי
שהוא מם מעור ישרת בעבור שנים האחד מפר
המשמיקרין מפריב והטעם ממקרין מפרים תבל פיש
לוקרן והוא מפרים והטעם שהוא עהוה והראיה על זה
כי אין עור בעולם שאינו מפרים ומגאתו על דרך ס
שלמות לף תשיב נגד הרבו והנה הגור סהוא פירוש
הרמות הראשונות המוך לחדש והנה אמרו הרבות גורים
ורשה חשבו כי גורים כמו פעול על מעקל כי חולים היו
פאינם בכן בעבור המוך חלת הרבות אל גורים ואלו
שיש כרכריהם היש הרבות כמו דוד הרבות עניו ועוד
פיחלת הרב למון נקבה ולא תמצא בבל המקרא בלשון
זכר והאמת כי הרבות חלה המוכה אל גורים ואמרו אמר
הרבות מבפש הדור · ויש פמות תואר פלא יפעבו

בבמיכם והם הדגופים כמו אחיר הרועים מלמה פרישים
פריכים · ויש שיסתבו כמו פליט ופריד ומבלמו כרישי
פרשה ומבה לאות כי זאת הגזרה על פנים מעקלים ס
ומומהו אחיר יעקב ויש עם הואר עגל ישתבה בבמיכם
אל יכבו רגוש הבין כמו גביר ובטמות כפיר ומריח כי יש
גם בטמות שיסתבה כמו ומכיב הארן פתיל תכלת כ
במוברת הוא אשר אין מריד פתיל ויש בטמות התואר ו
שיסתבה בבמיכם כמו ארון אמרת ארון כל הארן ובמוהו
ארון המגך ועשו ארון עצי שטים ואל תפחד בעבור ת
שהוא עם מרחא ומומהו ושמית מגמרת זהב טהור והכפ
מבאחם ארון אחד וכל המדקדקים אמרו כי תבא זאת ס
הגזרה על שנים מעקלים כמו כפור כאפר יפזר והבכון
בעיני שמלת אחד אינה תואר לארון רקהוא המוך כאלו
אמר ארון אחד מהמסבמים · ויש פמות שיסתבו לעולם
בבמיכה כמו עון ואזון וקלון ודע כי פוה הוא הבמיכה אל
עצם המדבר אל המדברים אל הפסח אל בעבור יהיה
שאינו סמנה אל רבים אל אחת אל רבות כמו אזון לבך כ
אזני אזנכו אזנך אזנו אזנה אזנם אזנכם ובפעלי הבמל
סמנה ותמנה כאן ידי ובסמוך כי יקרא קן צפור לפניך
רק לעולם הוא בסבר פא הפעל בהסמכו אל המדבר
אל: חבירין כמו ואמר עם קני אגוע ומגאתו פני בחלות
מהם עמות והם על מעקל אחד כמו בית עמת עיר זיבת
אמרו בבמוך בית יעקב ביתי אבי לבמן עירה פיתו
ומגירו זית שמן ודבש והנה בלמון רבים יש מהם פסם

שמונים לאחרי מן בית בתים בקמוטות הבית להודות של
פיר כחבר פהוא עורם ושלא יתערב המלה עם רבים
מנזרת בת שהיא מרה אמרו כי עשרת שבתים חמור כ
בפתחות הבית והבה מלת בתים הקמוצה ורה בעבור
פיע רגש לאחרי הקרון ולאחרי מן זית ותים יכרמיב ומן עיר
רוכבים על שלשים עירים והבה לאחרו מן עיר שהיא מ
מדינה עירים והוא ושלשים עירים להם והשר להם
שקראו חות יאיר וחלת ירך נחות בלשון הקדש ומוהו
בלחי המחוד חמור חמיר ותים כי השני מנזרת ויגברו
אותם חמרים חמרים ואין מחלוקת בזה . ודע כי כל
שם לא תואר השם שיש בסיפיון לשון נקבה לעולם ע
שהיה בהמוך תו כמו תרומה תשועה רק לה היתה המלה
מלעיל ושם תו יתבן להיותו המוך לא מוכרת אחרי כ
בהאמה ובמוך ובחמת ההנופה ומוכרת זהב וכסף
ובחמת ומוהו כפל אמת אמת יפת תואר ומלת כמרת
ותתואר השם נקבה נברת מחלכות לעולם להיה נברת .
אמר לעבין פעלי הכפל כמין המעיל הכב לא הבב הקל
ארבה וכולן החל הנף וכלשון רבים ידעם לחד ש
שפועל והטעם מן הפעל הראו הגרחות אחל יחל
תחל מחל ודע כי מלת כי תחל לזכות מנזרת חלול על
כן הפרשו העברים כיבה וכין הילה שהיא מנזרת תחלה
לענ"ש אמיקים מפעלי הכפל ולא מנחמו בחקרון ם עב
עבר לא עתיד לא פועל לא שעיל מכמין המעיל פתח גבר
שנוסף שהיה עם והטעם פתחת סבביב לא של מנקלו

ואמועל ומכב רחם ומשכי והמעול מסב ולאן כמוהו ש
מוכרת מה כי הנשות המוך לחסרון היות שהוא פרח המוע
כמו כנרים לחרך בבטן כי הוא מנזרת יפר כמו כי לאבן
מים על נחל שהוא מן יבן וטעם המומרים פלאחי מקום
מנזרת לאחר ושם המועל הלל רק לבלתי הלל גם הוא שם
שפועל להפרים כימת הטעמים והניחו ככה ורבים ש
הלו מחלי המלה על משקל המבנה כי לא נוכל ל
להרגים הוית שהוא מהגרון . והבבר הרגש בפעלי
הכפל לעולם כמו העלמים לבעבור סבב לת פמי הדבר
ומלבלה . ודע כי מלת הלגיה כלה בתיון הלמד ש
שרלמון מקום עין המועל והיה דלתי להרגש אלי עמד
כן להקל על הלשון כעבור התחברות שני למדין והנש
פלאר עתה הבנין הרביעי שמוא לאחר אסובב יהובב ש
מלאחר ר' משה הכהן מוכל לחסרים כין פעלי הכפל וכין
עלמי עין על דעתו המועל כי כעלמי עין יהיה
לעולם בתוספת מם כמו מכוכן והפעלי הכפל בלא מם
כמו מוכב מוכב הולך הרוח ומסה מחאה ועוכים כ
כמלאתים ומעוכים לא יהיו לך . ומכל ר' משה כ"ל
להפיב כי ועוכיב מפעלי הכפל רק ומעוכים ש
משלמי עין לפי דעתו וכמוסו הם הפירו ומלת תמרים
והבה הפעל מעלמי העין בתוספת מם מהולל ולא
שיש אלמד קמון בקמון נדול לא יהיה פעול והבה ש
שם הדרך יהיה המועל מנזרת מוכב מפיכב והמעול
מוכב והמועל בלשון נקבה מוכבת והמעול ש

שמבינת כמה דרך הכבוד והשבח שמגיעה ומהכבוד
שמדבר הנה הדבר בספק רק יש להשיב כי תחשב מלת
בגמה וקיומם לה כי יש לנו כמקרים מקיומות רבים
מהמדי מלם ואחר לא נקרא עם פועלו ומעלותי הענין פסם
בפלי אלמד על דעת המדקדקים והם אמרים לפי דעתי
ושלא חוללתי בלון תהוות חוללתי והסה תתשרב עם
חולת המדבר בגד כמעט כמו שהבתי לון הפרש כין שתי
הוללות רק שמעם ישרש ביסודם רק לא היה לשון זכר
אחד יש הפרש כי הפועל שהוא עבר יהיה חולל ואחר לא
נקרא עם פועלו חולל רק לא היה לשון רבים כמו חולגו
לא לשון יחידה נקבה חוללה יתשרב הדבר • והנ
כי אני יגלתי בעקבות המדקדקים לשקל הפעלים ע
הטעם כל מלה שהיא מגזרת לפעלים של פעל כ יש
מעבות רבות על המדקדקים בעבור שלא תחבת בכל
מקרא הפעל ולא פעל ועוד כי רבוי מיבחרו מלה ע
פרנס שבין והטעות הגדולה שאחר הראשון מהם שמקל
מבכון מפועל והקיות מם שאחר ר׳משה הכהן שמקלו
יפשלל והכל טעו שמקלו הפעלים הרבייעים על ע
מקל פעל אחרי כי ברבים של מקל פעלל ואיך יתבן
לשקל מלה מרובעת בחלה מעולעת גם בכם לפי דעתי
הפעלים הבריים לא יקלו כחלת פעל חלות מעשו ת
בפעלים בחקרא שיחנאו כל הבריים כמו קדם ע
הקדים וקדם והקדשתי והקדש בבנוי ויכל הקדם
שאחר קדם אעם שהוא לפי דעתי מהבין הבבר הדגוש

ואיכם כמין כפני עצמו הכפין פעל לא התפעל והפם
מלת כבר אחרו יכבדו כבין שהוא מגזרת כבוד וכמוהם
יכבד אל לפי דעתי ואיפה בעשה כמו כבד מאד כאחר אחל
ר׳משה הכהן והטעם שאמרו בעבור פני דברים והעם
בבר מהזכירים ונסר כי יכבדו בנין כאחר פי דעתי •
פסק הדבר ינערו ויחוע כי כבר מגזרת כבוד לא כבוד
מגזרת כבר וקלון הנך הדבר שהוא קל והפם מגאמו ע
שכביר שהוא מהכבין הכבר הפסף ומגאמו כבר מהכבין
שכבר הדגוש גם כבין פעל כבר ולכבדים בפרשה גם
בשין התפעל מהתכבד ואחר לחם גם מגאמו ומאחר ע
אחוסו יכובר רק לא מגאתי בכל המקרא פועל שמגזרת
בכל הבנינים ויפי בבנין הקל פועל יוצא רק שמוד כמו
גדל וקדש וכבר כמו תכבד העבודה על כן לפי דעתי
ראוי לשקל הבנין הקל בחלת פחד לא הדומה לה ע
והטעם עלא יהיה בחלת לחת מלאתיות הנרון ושקל
בנין הפעל בחלה שתהייכה לאתותיה עלמים ובכם
שבנין הכבד ובנין התפעל יפקלו בבנים כי לם היה ו
פעלות הראשון של הפרש פין לא כמוך לא גרי יפקלו ב
בחלת הפתחד ולם היה מעלר לאותיות יפקלו בחלת
יתגדל יהדומה לה לא בחלת יתברך בעבור כלא יתגם
פרים לבת שמגלהו בחקר לדגוש בחקרות מעטים ע
פם מלות זרות לא נלחד מהם בכם דעת כל המדקדקים
שבבה ראוי לשקל הפעלים הכפולים בפיל כמו יסובב
שבנין כלחת מפם לא הדומה לבם ואיבבה של מפקל ישתל

אין יכולין וכמה חלקי לפקל מפעלים מהם רביעיים של
מלה מהיותם כמו כרסם יכרסמנה לכרסם יכרסם
מכרסם מכרסם והפועל מכרסם מכרסמה לו מכרסמות
והפעיל מכרסם ודר מכורכל כמעיל כן מכורסמיד
לא מכורסמה מכרסמים פועלים מכרסמות פעלות
מכרסמים פעלים מכרסמות פעלות ומה הפועל
כרסם לכרסם ודע כי המלות הרביעיים שאינם פעלים
מתר מהפעלים כמו גבעול ודומה כרכב לחלי הוא
מפעל המות מרלמון קדקד כמוהו קדקד כפול לפי רשמו
כי ממנו מלת ויקרד כמו ויקרד כל בני מת ומתי
כרכי ודעכי לא יתכן להיות פועל בכל המקרא
מחמת לאותיות רק ימצאו כן מלות מהן מחות כמו
פעמו לצרעלי כפף ודעת ר׳ מרינום שהלקי כנסף ולא
לו רחים מלת הלחמדרפים לפי דעתי פרשת קדמה
על מתבוסת לשון הקדש ואמר ר׳ מרינום כי הם מתי
מלות והטעם דלי פני המלך ומה יש לך לדשת כלשר
אמרתי כי אין פועל מחמת לאותיות כמה לאמר כי אין
פועל מחמת לאותיות רוכם מעוכות והמעט הם כמלות
והם הם לאכי נן המעה ודר בעדו רק מלת הם משלמים
שהיא כמוך רק כשמות הם יותר כבבת עינו כי הכרית
מלת בת עין חבר לו כבלן הוא כפול גם דר ומה שמה
ודי בתוליהן ומלת טעם שה לוים חה ומה כמה יעשה
אמר שלא מצא כלא הוא בכל המקרא אחלם הם מלת
פיעלם לא יתכן היותם פעלים כעבור שמשלמו לשם

לא שמר מסף ומה פנים ובמה כן ולא תאבה לבמות
אל דבריו מהם כן פרוק כ׳ע אחר כי מלת ויט פרשה
עוד לבדם אמן ויש מדומה אין לברך כי פרש ויט כמה
והבן תבר כמספט ובכה שהיא כבוף ומדרש ויש מה
פרלאות רבותיים על אלה הדבריה והבה לם תשבמו כל
פעלות סבלות כן פתהיינה מחות לא פעלים לא מלות
פעה כשבים ישבו לרבע מחות ופמוכים ולרבע על כן
אחר כעל ספר ינידה אלף עם כולם וכולם עם אלף
מנלות ינלאות בחמאתיה ועשרים ואחד מעשים ובכבר
פרשה הזכיר הכפולים ונשארו ת׳ב׳ל ולקח חנים כי זה
הכך זה כי כן אחר אין טובה למעלה מעשב ולא רעשר
לחטה מבעע והבה ים נורך למלות סליטות בעבור כי
דברי העולם סם רבים מחר מלר והסם הסליטיים
הסמלים במקרא ואחר אינם מצאים לא ינעו עמדת
אלפיה ובכה מהפרים תשרוק בחתלה עשים על עשרים
מחני ואחר כך העבה עשר על עשרים ואחר כך מחמש
עשר על תשעה מחני והכלל המפסר לעולם תשרבנו על
מחני המספרת מחני לא תמצא כלל מספר המלות
הסליטיים מתבנו להיות כלשון הקדש ולא כן בשאר
כלשונות כי יש עם שים לו לאותיות רבות מאחר לתבר
כפרסיים שנינעו שר תשעים ושש ומשמשלים מחמש
ושרים ולאותיות לרוב פחיתות מלאותיותנו והבה
בעבור זה הינרכי עוד לעוב סעלים ומחות רביעיים
רק הם מעעות כי יבבר על הלשון כי יותר עוד

שהב סוף פירוד לרם בדרך קצרה וחלת אתחדשם כאדם
אמרו כל המדקדקים כי כאה על מתכונת הפעלים ע
הרבעיים ובכה תתחדה לת הפרכים ולקרילה לך
לפתחום לא היכל קדשך ולפי רעתי שהסוף כמקרולין תיית
בעבור שלבנו בקמץ גדול כמספע ולין סוף שמוסה כבם
כי עמו כן העברים להפרים בין לטון זכר ונקבה והם
פעל שולל הרלה כמוהו בתקדת הרלבנו לי ולבם ס
בתוך ביתו ולחדות כמוה - ולהר שדברתי על ע
הבנינים לשוב לדבר דרך כלל כלתיות כלשר שחלופי
בתחלת הספר והכם לחל מסחלף ולאמר כי הוסם ע
בתחלה בעביד שהוא מהברון ולין לות שיוכל סבעד
לדבר בתחלה כבעדותו רק כלקי ולין צורך להזכיר
עלמד והפל ובעבור זה שמו העברים סחלף מלאתיות
שמשר תים ושמוהו פיעון המדבר בעד כפטו ובעבור ע
פלין מרחק יותר רחוק מלאתיות הבדון עם לאתיות הפפס
על כן שמו לחרי הלף בית ולחריו נמול שהוא מלאתיות
פחיך ולחריו רלת הסוף מלאתיות הלטון ולחריו סוף ס
הסוף מלאתיות הבדון ושמו לחריו מ' שהוא מלאתיות
הפעה ולחריו אין הסוף מלאתיות הפכים ולחריו חיית
מלאתיות הבדון ולחריו סית מלאתיות הלטון ולחריו יוד
מלאתיות הפחיך ולחריו כף לעפ שהוא כחעב מלאתיות
פחיך סוף כרמות מדבר ולחריו למד מלאתיות הלטון
ולחריו מם מלאתיות הפעה ולחריו נון מלאתיות הלטון
רק סוף תעבו מדבר מעבים ולחריו סמך מלאתיות ח

שלשם ולחריו עין מלאתיות הבדון ולחריו פה מלאתיות
לפעה כמוסמט ונעם כל לאה הדברים כי יקבה על ע
שתלמיד לאמר לית לחר לות והם ומוצה לחד על כן לא
מלאמו כמקדל חית עם עין כי יכבר על הלטון. ולם
לפען טוען על ידחנו כבר דברתי עליו ולא זין לחדי בלי
לא סמך לא זה עם זה ולא כף עם קוף סיבו פרשם
פרים בעבור פהם קרובים ומוצה לחד. והפם
לאמרו כי בחדו מלאתיות הבדון להיותם מתרתים הפכים ע
שהם קלים כמבטא מלאתיות הסמך לבקש חנים ושם
פרלים והם מיד והכף מלאתיות הלטון לבקש הפכים
והם הכן והתו ובעבר הבית לחבעי הלמיהו בתיב
ולא לבקש מלאתיות הפכים רק לחד לבדו והוא הפן הפוסק
הקל שבהם על כן הוצרכו לבקש מלאתיות הפפה ע
בעבור פהם קלים ובירוש לאלה הדברים כי יש לדש
שלא יוכל לאמר עין ולא חית ולא נדי ולא סמך ולא זין
ולא רלת ולא לחד ולא רים בעבור שמלאתיות שלחדים
הם יותר קלים על הכל על כן שמוהו מתרתים ולחת ושך
ישרה ושמו לאתיות הבמה להיו בעבור שהשבון כי הלחד
פורש ועיקר ומוכר להשבון ולהכבו שהשבון מנר לחד
ומנר לחד בם סוף השבון כלשר פירשתי בספר היסר.
והכם העברים כמו הלחד כי זה שהשבון תחלת השעלמי
ספרית שהם העברית וידוע כי עפר מסידות בלמוה שם
בעיקר כי לא תוכל להחל מלחד עד סוף עשרה והם
שהשבון הלמוני שוא לחשם ושמה כי בעבור שיש שלמי

[illegible] בפיה [illegible] ואחר [illegible]
[illegible] מפרים עגולים וכשבאר זה יתחלפו כה"ו והוו
ויתחלף וסיור וכל חלם בחלם. ומכם כבר
[illegible] דרך מחלף כי שנה תחת חת [illegible]
[illegible] וכבר גם יתבן היות חלף אמצע פיוק המדבר
[illegible] ומכם המלך לא ישרת בהוף רק [illegible]
[illegible] לעמך כחלף ולתיקחה והוה הרין לכל מלה בחרב
[illegible] רק יאחזו העברים דרך קנרים ומנגנים ת
[illegible] על כם יה ומנגנים כרמעונה נוסמת כמו
לשכני חקרה. **הבית** ישרת כרחם המלך
[illegible] ודשיב [illegible] כמו
[illegible] ולהמי כמו והכתיב בבבר ובלהב -
[illegible] כמו והוה מקום [illegible] כו ובמנקא
[illegible] המלכים ובמומם ומכם [illegible] כמו בחלום
[illegible] כי מכם מכ מנבאים כמו לפון לעם והוה הבכון
[illegible] ודכים [illegible] כחלים [illegible]
[illegible] כמו כתחלם נוסף כמו כרמעונה כי מכם כתוב ר
[illegible] יבעו. ובבה כמרם ולין הפרעכיבו ובין [illegible]
[illegible] [illegible] לבן חל לבן. ויאמר ר' [illegible]
כי [illegible] [illegible] כמו [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ולין כית כרחמית נוסף לפי [illegible]
[illegible] [illegible] **הגיסל** [illegible] כית כמו
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

הרלת בסבות פרים ולחכמו [illegible] [illegible]
בפוף ומעבה חבר כחלת לחת [illegible]
[illegible] חלב לחת ונגדת לח ויקיו פנים פרים לח ע
ולחד. **הרא** זה הלות ישרת כרחם
[illegible] לתוה כחלות בטעם
[illegible] גם כפעלים לשלם [illegible] [illegible]
לחר לי הרק לך כמעם הצלן וכך סכלת עד מכבי יש
[illegible] הפעלם בעלתי לבית לכיך. ו"מרים לחר
כי הוה לסבך [illegible] [illegible] [illegible] לא
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]